

Година ХСП

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ

**Истинска
реформација
- некада и сада**

Јануар - Март 2016

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе:
За Молићвени дом у Гани
- 5 Истинска реформација
- 10 Древни реформатор
- 15 Рад на обнови
- 20 Други Илија
- 25 Порука Јована Крститеља
- 30 Прилог прве суботе:
За мисије широм свеӣа
- 31 Још један Илија
- 36 Где започиње реформација?
- 41 Реформација у дому
- 46 Порука Лаодикији
- 51 Прилог прве суботе:
За Молићвени дом у Колумбији
- 52 Оживљавање првобитне
побожности
- 57 Наша порука
- 62 Дело обнове
- 67 Дужност Заједнице
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година ХСII

Број 1

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Издаје четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Таијана Лукић

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:

Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел. Факс:

(011) 2430-947

e-mail: unita2@ EUnet.rs

Штампа:

Бирограф, Земун

Предговор

Данас је, више него икада, свет у сталним променама. Искрене жеље да се заустави угњетавање, људска патња и несрећа подстичу на позиве за реформом у политичким стратегијама, законима, установама и понашању. Међутим, историја показује да су такви позиви, спутани себицим људским интересима или ограничењима пропали или су намеравани циљеви остали неостварени.

Истинска реформација подразумева много више од спољашњих мера. Она почиње од појединца. Она подразумева унутрашње промене које обухватају целокупну личност и сваки аспект његовог или њеног живота. Овакву врсту обнове једино Бог може остварити – то је духовна реформација. Али, да би се таква реформација могла спровести, особа мора увидети да јој је потребна промена. Ово дело Бог поверава истинским реформаторима – људима и женама који целим срцем сарађују са Њим у спровођењу истинске реформације у свом личном животу, као и код оних којима су послани да помогну.

У Библији можемо наћи мноштво примера таквих реформатора. Два истакнута у своје време су били Илија и Јован Крститељ. Илија је неустрашиво укоравао грехе Божјег народа и позивао их да се одреде за Бога. Јован је био позван да припреми пут за први Христов долазак. Његов живот, као и Илијин живот, представљао је укор за расипнички начин живота који га је окружавао. Његово учење је допирало до самог срца.

Као они који тврде да су Божји народ данас, ми смо позвани да подржимо животни став различит од овог света и да износимо поруку која ће променити животе. Ми треба да припремимо пут за Христов други долазак. Бог је упутио поруку цркви како би била покренута да делује и како би била верна у упућивању Његове поруке свету.

"У свим нашим скупштинама је потребна темељна реформација. Божја сила која преображава мора да обузме Заједницу. Тражите Господа најискреније, одбаците своје грехе и чекајте у Јерусалиму све док не примите силу са висине. Нека вас Бог одвоји за дело службе. Очистите душе своје *послушањем* истине. Вера без дела је мртва. Не одлажите дан припреме. Не дремајте у стању потпуне неспремности, са судовима у којима нема уља за ваше жишке. Нека нико не пропусти питање свога спасења случајности! Нека не чека више у неизвесности јер неизвесност је опасна и кобна. Питајте се озбиљно: Јесам ли међу спасенима или међу изгубљенима? Хоћу ли се одржати на суду или не? Само ће онај опстати у велики дан Господњи у кога су чисте руке и чисто срце." – *Свед. њрој. 443.*

Бог жели да се као појединци и Заједница прихватимо овог рада. Он жели да реформишемо своје животе, своје породице и цркве. Пробудимо се из дремежа равнодушности. Кренимо напред у духу понизности и покајања и прихватимо се рада који је пред нама. Док дело обнове буде напредовало, Бог ће деловати моћно додајући своју силу последњем упозорењу. Нека бисмо и ми били део овог последњег реформаторског покрета и на тај начин убрзали Господњи долазак.

Генерална конференција, Одсек за субојну школу

Добровољни иприлоџ ирве субоџе За Молиивени дом у Гани

Гана је држава која се налази у западној Африци и граничи се са Burkina Faso на северу, Тогом на истоку и Обалом Слоноваче на западу. Са бројем становника од скоро 27 милиона, главне религије су: ислам (18%) и хришћанство (70%), које је подељено на пентакосталну, протестантску, римокатоличку и друге хришћанске вероисповести.

Порука реформације је стигла у Гану током 1990-их. Рад је отпочео у престоници, Акри, и одатле се дело ширило до других места у земљи. Верска слобода коју ова земља пружа олакшава у великој мери напредовање наше поруке. Захвални смо Богу да је наша црквена организација званично регистрована и призната од стране власти.

Међутим, упркос напретку дела и слободи проповедања поруке Јеванђеља, наши верници немају место за богослужење које би могли назвати својим. У Акри, наша браће и сетре одржавају суботне састанке под дрветом које је провиђењем смештено на изнајмљеној парцели. Нажалост, када падне киша, они су лишени привилегије да имају суво место за богослужење што често обесхрабрује душе заинтересоване за нашу поруку. Упркос чињеници да су лишени средстава за издржавање дела, наша браћа и сестре су охрабрени да организују еванђеоске подухвате, деле трактате и организују библијска проучавања. Тренутно 50 људи похађа часове припреме за крштење и док ви читате ове редове, надамо се да су ове душе учиниле завет са Господом и постали чланови наше Заједнице кроз чин крштења.

"Наш Војсковођа, који никада не греша, поручује: Крените напред. Освајајте нове територије. Уздигните барјак, подигните споменик на сваком месту. Нека се зна да Бог има народ на земљи који није заборавио да је Он дао Закон који обавезује свако људско биће. У свакој цркви има оних који не знају да је седми а не први дан у седмици субота. Они треба да чују поруку о садашњој истини."
— *The Review and Herald, August 5, 1902.*

Апелујемо на сву нашу браћу и сестре широм света да подрже овај грађевински пројекат како молитвама тако и новчаним средствима, како би подигли цркву у Акри која би стајала као споменик становницима тог града и како би наши састанци могли бити одржавани редовно, без прекида, током кишне сезоне.

Регионални Секретар за Африку

Истинска реформација

"Као што говори устима светијех пророка својјех од вијека."
– Лука 1,70.

"Ми морамо сада отпочети дело реформације окренувши се Господу свим срцем. Нека то дело отпочне, како би срце могло омекшати и како би вас Христос могао обликовати по свом божанском обличју." – *The Signs of the Times, February 22, 1892.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Signs of the Times, October 12, 1904.*

☐ Недеља

27. децембар

1. ТЕМЕЉ ИСТИНСКЕ РЕФОРМЕ

а. Која је разлика између правих и лажних реформи? Ис. 8:20; Филиб. 3:9.

"Сигурност друштва и напредак у обнови зависе од јасног дефинисања и препознавања темељне истине. Начела Божјег закона се морају чувати пред људима као вечна и стриктна као што је и сам Бог. Закон се дефинише као правило деловања.... Добробит друштва и човекова безбедност захтевају да се закон поштује. Сваки просветљени закон се заснива на Јеховином закону који је дат на гори Синају." – *The Health Reformer, August 1, 1878.*

"Свака права реформа која има за циљ да уздигне душу и пробуди у нови и племенитији живот има своје место у делу Јеванђеља." – *Здравље и срећа, 147.*

б. У кога ми треба да се поуздамо? Пс. 118:8; Приче 3:5.

"Ма какав положај заузимали у животу, ма какво било наше занимање, морамо бити довољно понизни да осећамо колико нам је потребна стална помоћ; морамо се безусловно ослонити на учења Божје Речи, прихватајући у свему Његово провиђење, и верно изливати своју душу у молитви." – *V Сведочанство, 403.*

2. ИСТИНСКА ОБНОВА ПОЧИЊЕ ОД СРЦА

а. Шта претходи реформацији? Јоило 2:12, 13; Пс. 51:10; II Кор. 7:11.

"Постоји грех, огроман грех који терети многе од оних који тврде за себе да су хришћани. Велики Заступник каже: 'Захтеви на које полажем право када је у питању људско срце су занемарени'. Бог позива на покајање, на реформацију." – *The Review and Herald, December 8, 1896.*

"Право покајање значи искрено жаљење због учињених греха и напуштање истих." – *Пуџи Христџу, 20.*

"Признање које није праћено искреним кајањем и реформом, Бог не прихвата. У животу мора доћи до потпуне промене. Све што вређа Бога мора се оставити. То ће бити исход искреног жаљења због учињеног греха. Оно што ми морамо учинити с наше стране јасно нам је речено: 'Умијте се, очистите се, уклоните злоћу дела својих испред очију мојих, престаните зло чинити. Учите се добро чинити: тражите правду, исправљајте потлаченога, дајите правицу сироти, браните удовицу' (Ис. 1,16.17). 'Ако врати безбожник залог, и врати што је отео, и стане ходити по уредбама животнијем не чинећи безакоња, доиста ће бити жив, неће умрети' (Јез. 33,15). Говорећи о исходу покајања, апостол Павле наглашава: 'Јер гле, баш то што се ви по Богу ожалостисте, какву брижљивост створи у вама, какво правдање, колико незадовољство, колики страх, колику жељу, колику ревност, колико кажњавање! У свему показасте себе чистим у овој ствари' (II Кор. 7,11)." – *Ibid., 35.*

б. Који је чежњиви вапај у време Педесетнице представљао признање велике личне потребе? Дјела 2:37, 38.

"Како човек може да буде исправан пред Богом? Како се грешник може оправдати? Само кроз Христа можемо доћи у свету сагласност са Богом. Али како доћи Христу? Многи и данас, попут мноштва присутних на Дан Педесетнице, кад постану свесни своје грешности, постављају питање: 'Шта ћемо чинити?' Прве речи Петровог одговора биле су: 'Покајте се' (Дела 3,38). Другом приликом, убрзо после тога, нагласио је исти апостол: 'Покајте се и обратите се, да се очистите од греха својих' (Дела 3,19)." – *Ibid., 20.*

3. ПЛОДОВИ ИСТИНСКЕ ОБНОВЕ

а. Које су карактеристике реформатора последњег времена? Ис. 58:12, 13.

"(Исаија 58,8.9.12–14.) Овде су описане карактеристике оних који треба да буду реформатори, који ће носити заставу вести трећег анђела, они који тврде за себе да су Божији народ који држи заповести, који поштују Бога и озбиљно су ангажовани пред очима читавог свемира у обнови старих развалина. Ко је тај који њих позива да обнове пустолине и оправе путеве? То је Бог. Њихова имена су записана на небу као реформатори, обновитељи који ће подигнути темеље многим генерацијама." – *The Review and Herald, October 13, 1891.*

б. Који нарочити доказ реформе ће бити видљив у животу? Мат. 3:8.

"Ништа мање него промењени начин живота – кроз родове покајања – може испунити Божје захтеве. Без таквих родова, наше исповедање вере је безвредно." – *The Signs of the Times, July 7, 1887.*

"Покајање не може бити искрено ако није праћено и преображајем. Христова правда није огртач којим треба да се покрију непризнати и непобеђени греси, него једно животно начело које преображава карактер и управља животом. Светост значи неподељена оданост Богу, значи потпуно потчињавање срца и живота небеским начелима." – *Жеља векова, 533.*

"Јован се одвојио од пријатеља и животних удобности. Једноставност његовог одевања, хаљине изаткане од камиље длаке, биле су сталан прекор претеривању и раскошности јеврејских свештеника и народа уопште. Његова чиста вегетаријанска исхрана – рогачи и дивљи мед – била је прекор за попуштање апетиту и прождрљивости која је свуда преовладала... Они који треба да припреме пут за Христов други долазак, представљени су верним Илијом, као што је и Јован дошао у духу Илијином да припреми пут за Христов први долазак. Велико питање о значају реформе треба покренути и пробудити јавно мњење. Умереност у свему треба повезати са поруком за наше време да би се народ Божији окренуо од свог идолопоклонства – незаситог попуштања апетиту, и претеривања у одевању и другим областима..."

"Сви они који преступају своје моралне обавезе у погледу јела и одевања припремају пут за кршење захтева Божијих и у погледу вечних интереса." – *III Свед., 59.60.*

4. ЗАСТАВА РЕФОРМАЦИЈЕ - ИСТИНА И СЛОБОДА

а. Шта ми може помоћи да препознам где је неопходно извршити реформу? Пс. 119:142; Јован 17:17; 14:6.

"Од свих који исповедају Његово име, Господ тражи да се строго држе истине. То ће представљати со која није обљутавила и светлост у моралној тами и обманутости овога света." – *IV Свед.*, 337. н. из.

"Ми и данас треба да се држимо оних истих начела која су бранили поборници Јеванђеља у великој Реформацији..."

"Застава истине и верске слободе коју су ови реформатори у то време тако високо држали, у овом последњем сукобу поверена је нама. Одговорност за ово велико поверење сада је на онима које је Бог благословио и почаствовао познавањем Своје Речи. Зато ми Божју Реч треба да прихватимо као највиши ауторитет. Њене истине морамо прихватити за себе лично. А те истине ћемо знати да ценимо само ако их сазнамо личним проучавањем... Исповедање наше вере практично значи признање и прихватање истине и речју и делом. Само на тај начин други могу знати да заиста верујемо у Библију." – *VI Свед.*, 372.373.

б. Какав је онда однос између слободе, посвећења и Божјег закона? Пс. 119:44, 45; Јаков 1:25; Јован 8:31, 32.

"Потпуно покораване вољи нашег небеског Оца представља посвећење, а воља Божја је изражена кроз Његов свети закон. Држање свих Божјих заповести је посвећење. Посвећење наступа када се докажемо као деца која су послушна Божјој Речи. Наш вођа треба да буде Божја Реч, а не људско мишљење или идеје." – *Selected Messages, book 3, p. 204.*

"Лажно посвећење нас директно наводи да се удаљимо од Библије. Религија се своди на бајку. Главни критеријуми су осећања и утисци. Док тврде да су безгрешни и хвале се својом праведношћу, они који тврде да полажу право на посвећење уче да људи имају слободу да преступају Божји закон, а да су они који поштују његова правила отпали од милости. Јасно истицање захтева тог закона буди њихово противљење и изазива гњев и презир. На овај начин се показује њихов карактер јер 'телесно мудровање непријатељство је Богу, јер се не покорава закону Божијем нити може' (Римљ. 8:7)." – *The Review and Herald, October 5, 1886.*

5. ЛИЧНА РЕФОРМА

а. Како се ја могу реформисати? Римљ. 1:16; II Тим. 3:15.

"Ниједна истинска реформа се не може извршити без божанске силе. Људска одбрана против природних и наслеђених склоности слична је покушају да се налет поплаве заустави насипом од песка. Све док Христов живот не постане животворна сила у нашем животу, ми нисмо у стању да се одупремо искушењима која нас салећу и споља и изнутра.." – *The Signs of the Times, December 1, 1914.*

"Хришћанство предлаже реформу срца. Оно што Христос ради изнутра, показаће се по налогу обраћеног ума. План по коме је требало почети споља, а затим радити унутра, увек је пропадао и увек ће пропасти. Бог планира да са вама почне у самом средишту свих тешкоћа, у срцу, и тада ће из срца изаћи начела правде; реформа ће бити остварена споља као и унутра." – *Савети о исхрани, 35.*

б. Како могу постати активни реформатор? Гал. 6:9, 10; I Јов. 1:3.

"Оне ћу поштовати који мене поштују' (I Сам. 2,30). Одлазећи из таквог дома на своје свакодневне дужности, отац полази смирена духа, потпуно предан Богу у сталном разговору душе с Њим. Он је хришћанин, не само по свом исповедању него и у свом животном позиву и у свим својим пословним односима. Он савесно обавља своје послове, знајући да га око Божје увек прати.

"Његов глас у дому Божјем није једва чујан. Он увек има речи захвалности и охрабрења, јер он је хришћанин који се духовно непрекидно развија и сваког дана стиче ново искуство. Он је користан и активан сарадник у Заједници, трудећи се да прослави Бога и да спасава своје ближње." – *V Свед., 424.425.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Шта истинска реформа остварује у животу истинског верника?
2. У ком смислу је покајање блиско повезано са реформацијом?
3. У којим сферама сви треба да се реформишемо?
4. Како ми можемо представљати светлост усред моралне таме?
5. Када ће моћи да се спроведе истинска реформа у нашим животима?

Древни реформатор

"Тада рече Ахаву Илија Тесвићанин, један од насељеника Галадских: *и*ако да је жив Господ Бог Израилев, *и*ред којим *с*ио-јим, *о*вијех година неће би*и*и росе ни дажда докле ја не речем." – I Цар. 17,1.

"Мада је живео далеко од свих чувених градова и није заузимао никакав висок положај, Илија Тесвићанин се посветио својој служби са поуздањем да ће Бог поравнати пут пред њим и подарити му значајан успех." – *Пророци и цареви*, 81.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пророци и цареви*, 81-88.

☐ Недеља

3. јануар

1. ИЛИЈИНО ПОРЕКЛО И ПОЗИВ

а. Ко је био Илија и какав је био тип личности? I Цар. 17:1; Јаков 5:17.

"Илија . . . је био рођен међу планинама Галада, источно од Јордана и потицао је од народа који је био огрезао у гадовима аморејским. Али, он је отпочео своје деловање са речима вере и силе на уснама и цео живот је посветио делу обнове." – *The Review and Herald*, August 14, 1913.

б. Поред каквих људи Бог често само пролази, а кога уместо њих позива? I Кор. 1:26-28.

"На обичним животним стазама, многи уз тешке напоре стрпљиво обављају своје свакодневне послове, несвесни скривених снага које би их, кад би биле пробуђене на активност, уврстиле међу велике и водеће људе света. Потребан је само додир веште руке да се те успаване способности пробуде и развију. Такви су били људи које је Исус позвао да пођу за Њим, и да се три и по године обучавају под Његовим личним надзором. Никакво обучавање у школама рабина или дворанама филозофа није се по вредности и значају могло упоређивати с тим." – *Савети за родитеље, учитеље и студенте*, 425.

2. СУОЧАВАЊЕ СА ОТПАДОМ

а. Зашто је Илија отишао у царску палату да тамо јавно осуди отпад израиљске нације? Јован 16:8; 3:20; I Тим. 5:20.

.....

"Илија је била поверена мисија да Ахаву саопшти небеску поруку о предстојећој казни. Он није тражио да буде Божји весник, Божја Реч је нашла пут до њега. Реван за Божје дело, он није оклевао да послуша божанске позиве, премда је спремност да послуша изгледала као позив на хитно погубљење од стране исквареног цара. Пророк је одмах кренуо и путовао цели дан и ноћ, све док није стигао у Самарију. Када је стигао, није затражио пријем код цара, нити је чекао да званично буде најављен. Одевен у грубу одећу какву су обично носили пророци тог времена, прошао је поред страже, наизглед непримећен и застао на тренутак пред запрепашћеним царем.

"Илија се није извинио због свог изненадног доласка. Онај који је већи од израиљског владара наредио му је да говори, и подижући своју руку према небу, свечано је посведочио живим Богом да казне Највишега треба да задесе Израиљ. 'Овијех година неће бити росе ни дажда' изјавио је он, 'докле ја не речем' (I Цар. 17:1)." – *The Review and Herald, August 14, 1913.*

б. С којим циљем је Илија касније укорио цара? I Цар. 18:17, 18; Јов 17:8.

.....

"Непоштовање Божјег закона од стране Ахава и његовог народа довело је до свих несрећа које су их задесиле и Илија није оклевао да саопшти целу истину кривом цару. Свет је пун ласкаваца и лицемера како у царским палатама тако и у свакодневном животу; али како је мало оних који поседују храброст коју је Илија показао – како је мало оних који ће стати у одбрану погаженог Божјег закона насупрот онима који се сматрају моћницима на овој земљи." – *The Signs of the Times, December 18, 1884.*

"Господ жели да спасава, а не да уништи. Он се радује спасењу грешника. 'Тако био ја жив, говори Господ Господ, није ми мило да умре безбожник' (Јез. 33,11)... Он својим изабраним гласницима дарује свету смелост и одлучност, како би они који их чују осетили страх и покајали се." – *Пророци и цареви, 68.*

3. ПОЗИВ НА ИЗБОР

а. Док је на гори Кармилу позивао на реформу, који изазов је Илија упутио народу? I Цар. 18:21.

"Илија, усред свеопштег отпадништва израиљског народа, није прикривао чињеницу да служи Богу небеском. Валових пророка било је четири стотине и педесет, његових свештеника четири стотине, и хиљаде његових обожавалица; ипак Илија није покушавао да било чим створи привидни утисак да је и он на тој популарној страни. Величанствено је стајао потпуно усамљен... Где су данас такви као што је био Илија?...

"Кукавичлуком и страховањем да се не сазна да смо народ који држи Божје заповести – ништа се не добија. Скривање светлости коју имамо, као да се стидимо своје вере, може имати за последицу само несрећу и пропаст. Бог нас у таквом случају препушта нашим слабостима. Нека нас Он у својој милости сачува од устезања да светлимо на сваком месту на које нас Он у свом провиђењу позове. Ако се усудимо да идемо сами, руководећи се сопственим идејама и плановима, а остављајући Исуса по страни, онда не можемо очекивати да нам Он подари постојаност, храброст и духовну снагу. Бог је имао хероје у моралном погледу, а има их и данас – то су они који се не стиде да буду Његов посебан народ. Своју вољу и своје планове они увек и у свему подређују закону Божјем. Љубав према Христу наводи их да и живот дају за Њега ако то затреба... Верност и оданост Богу њихова је лозинка." – *V Свед., 497.498.*

б. Шта је Илија предузео као први корак у делу реформе? I Цар. 18:30.

"Обмана и слепило наднели су се над Израиљем као мрачни облак. Ово кобно отпадништво није их савладало одједном, већ постепено, зато што нису слушали речи опомене и укора, које им је Господ с времена на време упућивао. Свако скретање с правог пута, свако одбијање покајања повећавало је њихову кривицу и удаљавало их од Бога. И сада, у кризи, они су упорно одбијали да пређу на страну Божју.

"Господ се гнуша равнодушности и недостатка оданости у време кризе у Његовом делу. Цела васиона с изузетном пажњом посматра завршне призоре велике борбе између добра и зла. Народ Божји се приближава граници вечности; шта би онда могло за њега бити значајније од верности Богу небеском?" – *Пророци и цареви, 101.*

4. ОТКРИВАЊЕ БОЖЈЕ СИЛЕ

- а. Помените неке од реформатора из прошлости. Лука 1:17; I Мојс. 32:28; II Мојс. 9:16. Како су они стекли неопходну снагу за испуњење своје мисије? Пс. 27:14; 28:7.**

"Ако људи буду ходили с Богом, Он ће их сакрити у раселину Стене. Овако скривени, они могу видети Бога управо онако као и Мојсије. Захваљујући сили и светлости коју Он даје, моћи ће да схвате више и потпуније него што је то њихов слаби разум уопште сматрао могућим." – *Дела айосћола, 269.*

"Јаков је одолео зато што је био истрајан и одлучан. Његово искуство потврђује силу истрајне молитве. Сад је време да научимо шта значи оваква стална молитва и несаломљива вера. Највеће победе Христове заједнице или појединачног хришћанина нису оне које се постижу талентом, образовањем, богатством или каквим другим предностима и условима повољним за човека; то су победе које се постижу у разговору душе с Богом у тајној молитви, кад се вера у душевној борби усрдно хвата за руку свемоћне силе.

"Они који нису вољни да одбаце сваки грех и да свесрдно траже Божји благослов, неће га никад ни добити. Али они који се чврсто држе Божјег обећања као Јаков, и који буду тако постојани и искрени као што је био он, успеће као што је и он успео. 'А камо ли Бог неће одбранили своје изабране који Га моле дан и ноћ. Кажем вам да ће их одбранили брзо' (Лука 18,7.8)." – *Папир. и њороци, 198.*

- б. На која обећања се данашњи реформатори могу позивати када се укаже потреба за божанском силом? Пс. 68:35; II Сам. 22:32, 33.**

"Илијино искуство кад се поново поуздао у Бога у часу искушења, не представља поуку само за људе на одговорним дужностима. Онај који је био Илијина снага, може својом силом подржати свако своје дете ма како слабо оно било. Он од свакога тражи верност и оданост, и свакоме даје снагу, у складу са његовом потребом. Човек је у својој сили слаб, али је у сили Божјој толико јак да може не само победити зло него и помоћи другима да га победе. Сотона никада не може савладати онога који се стави под заштиту Божју. 'И говориће: У Господу је правда и сила.... 'У Господу ће се оправдати и прославити све сјеме Израилево'." – *The Review and Herald, October 30, 1913.*

5. УСАМЉЕНИ?

- a. Да ли је Илија био усамљен у одбрани Бога и Божјег закона? Зашто? Пс. 34:7; 91:11; 103:20.

"Пред цара и лажне пророке окружене мноштвом Израиљаца стао је Илија који је једини дошао да брани част Јеховину... Али Илија није био сам. Изнад њега и свуда унаоколо налазиле су се заштитничке војске неба – анђели изузетне снаге." – *The Review and Herald, Septembar 18, 1913.*

- b. Када смо усамљени у одбрани истине и правде, чега треба да се сетимо? I Цар. 19:18.

"Нису сви у овом свету безаконици и грешници, нити су сви прешли на страну непријатеља. Бог има многе хиљаде људи који нису савили колена пред Валом. Они теже да потпуније схвате све што је у вези с Христом и законом, и надају се да ће Исус ускоро доћи да учини крај греху и смрти. Има и таквих који се у незнању клањају Валу, али се за њих још увек бори Дух Божји." – *Пророци и цареви, 116.*

"Кад подносите презир, срамоту и прогонство истине ради, налазите се у друштву најбољих; јер је и Христос подносио све то у много већој мери. Ако будете верни стражари у делу Божјем, све ово ће за вас представљати само част и комплименте. Хероји су оне душе које ће остати верне иако су потпуно усамљени, и који ће примити круну непролазне славе." – *The Youth's Instructor, May 28, 1884.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Одакле Бог често позива људе и зашто?
2. Уместо да јасно укорје грех, шта већина људи ради?
3. На шта указује чињеница да сакривамо светлост која нам је поверена и какав ће бити резултат тога?
4. Како можемо стећи благослов да Божја сила делује у нашем животу?
5. Зашто, у ствари, нисмо сами иако смо једини који бране истину?

Рад на обнови

"И ѿнизи се народ мој, на који је ѿривано име моје, и ѿмоле се, и ѿобрази лице моје, и ѿврати се од злијех ѿшова својих, и ја ћу ѿада услишити с неба и ѿростити им грјех њихов, и исцјелићу земљу њихову." – II Днев. 7,14.

"Никада царство Израилево није било без племенитих сведока који су подсећали на силу Божју која спасава од греха. Неки су чак и у најмрачнијим периодима остајали верни божанском Владару и усред идолопоклонства живели беспрекорним животом пред очима светог Бога." – Пророци и цареви, 71.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Review and Herald, August 21, 1913.*

☐ Недеља

10. јануар

1. ВЕРНИ ОСТАТАК

a. Да ли је у време Илије, док су Господње казне сустизале отпаднички Израил, постојао верни остатак? I Цар. 18:13; 19:18.

.....

.....

b. Да ли Бог увек има верни остатак? Римљ. 11:5; Откр. 12:17.

.....

c. Како Бог обећава да ће се бринути о свом народу док се Његове казне буду изливале на земљу? Пс. 27:5; Ис. 33:15, 16.

.....

"Бог који се постарао за Илију, неће проћи покрај своје пожртвоване деце. Онај који је избројао косу на њиховој глави бринуће се за њих, и у време глади они ће бити снабдени. Док ће непокајани умирати од глади и заразних болести, праведнике ће чувати анђели и подмириваће све њихове потребе. Ономе 'ко ходи у правди', дато је обећање: (Ис. 33,15,16; 41,17)." – Велика борба, 629. ориџ.

2. ПРИПРЕМИТИ ПУТ ЗА ГОСПОДА

а. Који нарочити захтев је Илија упутио као изазов националном отпаду? I Цар. 18:19, 20.

"Илија нареди да се на Кармилу окупи сав Израил, као и сви Вавлови пророци. Оштрим погледом који улива страхопоштовање пророк је одавао изглед човека који стоји у присуству Господа Бога Израилевог. Стање Израилца у њиховом отпадништву захтевало је чврстину понашања, оштар наступ и заповеднички ауторитет. Бог припрема поруку која одговара датом тренутку и постојећим околностима... Бог увек има одговарајућу поруку за свој народ у свим околностима." – *III Свед.*, 257.

б. Ко је такође заузео чврст став на страни Бога у процесу спровођења реформе? Немија 5:9.

"Господ ће за своје дело употребити људе који су попут челика чврсто одани начелу, које неће моћи да поколебају варљиви закључци оних који су изгубили свој духовни вид.

"Немија је био Богом изабран зато што је био спреман да са Господом сарађује у делу обнове... Кад је видео да се људи руководе погрешним назорима, он није стајао као посматрач и својим ћутањем одобравао зло. Није допустио да народ дође до закључка да и он подржава погрешну страну. Чврсто, непоколебљиво и несавитљиво залагао се за оно што је исправно. Ни у најмањој ситници није попуштао утицајима који би изопачили Богом одређена начела." – *The Review and Herald*, May 2, 1899.

"Када је Немија отпочео своје деловање као реформатор и ослободитељ у Израилу, он је био покренут љубављу према Богу и бригом за благостање Његовог народа. Он је целим срцем приступио том делу; његова нада, енергија, полет, одлучност карактера су били заразни и надањивали су друге истом храброшћу и узвишеношћу циља. Сваки човек је постао Немија у свом кругу и крепио руке и срце свог ближњег и ускоро је немоћ била надвладана снагом и храброшћу." – *Ibid.*, March 18, 1884.

"Највећа потреба света је потреба за људима – људима који се не дају ни купити ни продати, људима који су у дубини своје душе поштени и часни, људима који се не боје назвати грех његовим правим именом, људима чија је савест верна дужности као магнетска игла полу, људима који ће стајати на страни праведности макар се небо срушило." – *Васиљшање*, 57.

3. ПОЗИВ НА ПОКАЈАЊЕ

- а. Која је била сврха казни које су биле послате на Израил? Ис. 1:16-18; Лука 11:32. Какав су ефекат ове казне имале на Ахаву? I Цар. 18:17.**

"Сврха ових (изненадних) патњи била је да наведе Израилце да увиде свој грех, да их наведе на покајање и да их усмери ка Богу како би поштовали Јехову као јединог истинитог и живог Бога. После три и по године суше, Господ је рекао Илији: 'Иди, покажи се Ахаву, и пустићу дажд на земљу.' 'А кад видје Ахав Илију, рече му Ахав: јеси ли ти онај што несрећу доносиш на Израиља? А он рече: не доносим ја несреће на Израиља, него ти и дом оца твојега оставивши заповијести Господње и приставши за Валима' (I Цар. 18:1, 17, 18)." – *The Review and Herald, May 26, 1891.*

"Признање које није праћено искреним кајањем и реформом, Бог не прихвата. У животу мора доћи до потпуне промене. Све што вређа Бога мора се оставити. То ће бити исход искреног жаљења због учињеног греха." – *Пуџ Хрисџу, 20.*

- б. У чему се састоји разлика између истинског и лажног покајања? II Кор. 7:9-11.**

"Многи жале због учињених греха, шта више, споља се и поправљају, јер се боје последица греха. Међутим, то није покајање у библијском смислу. Такви се туже што пате због греха уместо да жале што су сагрешили. Тако је плакао и јадиковао Исав кад је видео да је заувек изгубио своје првенаштво. Валам је, тек када је анђеоса исуканим мачем стао пред њега, признао своју кривицу само да не би изгубио живот. Али ту није било ни трага од истинског покајања, није било промене у намери нити гнушања над грехом. Јуда Искаротски, тек по извршеном злочину кад је издао свога Учитеља и Господа, узвикнуо је: 'Ја сагреших што издадох крв праведну' (Мат. 27,4)." – *Пуџ Хрисџу, 20.*

"У том цариничком старешини пробудила се чекња за бољим животом... Закхеј је чуо за позив на покајање... Он је познавао Свето писмо и био је уверен да његов живот није праведан... Осећао је да је грешник у очима Божјим... Закхеј је одмах почео да се придржава свог новог уверења и да враћа новац онима према којима је био неправедан." – *Жеља векова, 529.*

4. ПОЗИВ НА ПОСЛУШНОСТ

а. Од чега зависе наша срећа и спасење? Пс. 106:3; Јов 36:11; Јер. 7:23.

"Наша срећа и наше спасење зависе од једења хлеба живота; што значи, од слушања речи и чињења Христових дела, од напредовања у праведности и обуздавања безакоња. Ништа нам не може дати такву самоувереност, такву храброст, такво повећање способности и талената, као правилно прихватање захтева Божјег закона... Љубав према Исусу Христу нас наводи да слушамо Божје заповести, које су као жижак нашој ноzi и видело нашој стази, осигуравајући нам просветљујућу, очишћујућу, блиставу присутност и Оца и Сина. Онај који је послушан може да разговара са Богом онако како што је Енох разговарао с Њиме." – *Синови и кћери Божје, 194.*

б. Какав став откривају они који одбијају послушност Богу? Дјела 7:51-53; II Тим. 3:8. Како ће се они односити према Божјем народу у последњим данима? Мат. 24:9.

"Они који су у ствари изазвали негодовање неба, кривицу за све ове невоље приписаће онима чија послушност према Божјим законима представља непрестани прекор за преступнике. Тврдиће се да људи скрнављењем недеље вређају Бога и да је тај грех донео невоље које наводно, неће престати све дотле док сви не буду приморани да недељу строго светкују; и да они који истичу захтеве четврте заповести тиме поткопавају поштовање према недељи, узнемирују народ и ометају га у ономе што би му донело и божанско одобравање и овоземаљско благостање. Тако ће се, заснована на истом темељу, поновити оптужба подигнута против верног и Богу оданог пророка у старо време: 'А кад видје Ахав Илију рече му Ахав: Јеси ли ти онај што несрећу доносиш на Израиља? А он рече: Не доносим ја несрећу на Израиља, него ти и дом оца твојега, оставивши заповијести Господње и приставши за Валима' (I Цар. 18,17.18). Кад лажне оптужбе једном распале гњев људи, они ће против Божјих посланика применити поступак веома сличан ономе који је отпаднички Израил применио против Илије." – *Велика борба, 590. ориг. сџр.*

"Сва сотонска кушања Христос је сусретао са Божјом Речи. Поуздавши се у Божја обећања добио је снагу да се покори Божјим заповестима, и кушач није могао код Њега имати успеха." – *Здравље и срећа, 156.*

5. ДЕЛО ОБНОВЕ

- а. Шта су то "старе стазе" које захтевају поправак (обнову)?**
Јер. 6:16; Ис. 58:12-14.

"Јеремија је непрестано указивао људима на савете из Пете књиге Мојсијевог закона и указивао на то да он доноси највеће духовне благодати целом народу и сваком појединцу. 'Питајте за старе стазе, који је пут добар, па идите по њему, и наћи ћете мир души својој' (Јер. 6,16)." – *Пророци и цареви, 280.*

- б. Шта је укључено у дело обнове и ко је позван да учествује у том делу? Ис. 62:6; 58:1.**

"Забрињавајућа је чињеница да равнодушност, дремеж и потпуна неосетљивост у духовном погледу представљају обележје људи на одговорним положајима, и да охолост и запостављање опомена Духа Божјег све више узимају маха. Руше се ограде које је Бог у својој Речи подигао око свог народа. Људи којима је познато како је Бог водио свој народ у прошлости, уместо да "питају за старе стазе" и да устају у одбрану нашег положаја као посебног и изабраног народа, све више се повезују са светом. Највише узнемирује чињеница да се глас опомене, укора и усрдног преклињања све мање чује. Очи народа Божјег као да су заслепљене, док црква као да је гоњена неком силом све више иде путем овога света." – *IV Свед., 488. ново издање*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Како су припадници верног Божјег остатка живели иако су с времена на време били окружени идолопоклонством? Како се ово може применити на нас данас?
2. Шта је Немија чинио како би надахнуо друге да раде са њим?
3. Какве ће промене у нашем животу бити неопходне уколико смо се заиста покајали?
4. Одакле потиче истинска срећа и зашто?
5. Уместо да траже "старе стазе", шта су неки чинили, и како то делује на Заједницу?

Друџи Илија

"И (Јован) ће најријед доћи њим у духу и сили Илијној да обрати срца оцаца к дјеци, и невјернике к мудросији њраведника, и да њријрави Госиоду народ џошов." – Лука 1,17.

"Јован је рекао Јеврејима да ће њихов положај пред Богом зависити од њиховог карактера и живота. Исповедање вере нема вредности. Ако њихов живот и карактер нису у складу са законом Божјим, онда они нису Његов народ." – *Жеља векова*, 85.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Жеља векова*, 76-87.

□ Недеља

17. јануар

1. СТАЊЕ У КОМЕ СЕ НАЛАЗИО ИЗРАЉ

a. Какав је био задатак Божјег весника којег је Бог послао да припреми пут за први Господњи долазак? Мал. 3:1-3.

.....

b. Какав тип личност је био овај весник? Лука 1:13-17.

.....

c. У каквом стању се налазио Божји народ када им је био потребан такав весник? Лука 5:37-39; Мат. 15:8, 9.

.....

"Кожни мехови у којима се држи ново вино... Тим примером који је њима био познат Исус је приказао стање јеврејских поглавара... Они су сматрали да је њихова сопствена правда потпуно довољна и нису желели да неки нов елемент буде унесен у њихову веру." – *Жеља векова*, 258.

"Смоквино дрво (које је Исус проклео) се осушило. Ово неродно дрво је представљало стање јеврејског народа у то време. Њима су биле дате све прилике и предности." – *The Signs of the Times*, May 23, 1900.

2. ЈОВАН КРСТИТЕЉ, БОЖЈИ ВЕСНИК

a. Које речи је Исус користио говорећи о Јовану Крститељу? Мат. 11:9, 10,13-15.

"Такође се веровало да ће се Илија лично појавити пре доласка Месије. На то очекивање је Јован одрично одговорио, али су његове речи имале дубљи смисао. Говорећи касније о Јовану, Христос је рекао: 'Ако хоћете вјеровати, он је Илија што ће доћи' (Мат. 11,14). Јован је дошао у духу и сили Илије да изврши онакво дело какво је Илија извршио. Да су га Јевреји примили, то дело би за њих било извршено. Међутим, они нису прихватили његову вест. За њих Јован није био Илија. За њих он није могао испунити мисију ради које је дошао." – *Жеља векова, 115.*

b. Ко је отишао да слуша Јована Крститеља? Мат. 3:5, 6; 21:32; Лука 11:1.

.....

c. Зашто су они били више привучени Јовановом поруком него учитељима тадашњег времена? Мат. 3:1-3.

.....

"Своју поруку Јован није објављивао вешто обрађеним и пажљиво изабраним аргументима нити лепо испреденим теоријама. Снажан и строг, а ипак пун надања, одјекнуо је његов глас из пустиње: 'Покајте се, јер се приближи царство небеско' (Мат. 3,2). То је неком новом, необичном снагом покретало људе. Цела нација је била узбуђена. Људи су у масама одлазили у пустињу." – *Сл. јеванђеља, 43.*

d. Да ли се Јован Крститељ плашио да говори истину? Мат. 14:3,4.

.....

"Он је гледао Цара у красоти Његовој, и у томе је потпуно заборавио на себе. Посматрајући величанство светости увидео је своју неспособност и недостојност. Дужност му је била да људима објављује божанску поруку, и да пред њима стоји у сили и правди Божјој. Био је спреман да као посланик неба изађе пред људе без икаквог страха, јер је имао пред очима само оно што је божанско. Могао је неустрашиво да стоји пред земаљским моћницима, јер се дрхтећи сагињао пред Царем над царевима." – *Ibid., 42.*

3. ЊЕГОВА ПРИПРЕМА - ПУСТИЊА

- а. У ком смислу је живот у природном окружењу припремио Јована Крститеља за његову мисију? Ис. 40:3-5; 30:15; Пс. 101:3.**

"По праву и природном реду, Захаријин син је имао да се припрема за свештенички позив. Међутим, школовање у рабинским школама би га онеспособило за његово дело. Бог га није послао учитељима теологије да научи како се тумачи Свето писмо. Он га је позвао у пустињу како би се упознао са природом и са Богом природе...

"Ту је његова околина била повољна за привикавање на једноставност и самоодрицање. Неометан буком овог света, он је могао проучавати поуке природе, откривења и провиђења. Јованови богобојажљиви и верни родитељи, често су му понављали речи које је анђеоло рекао Захарији. Од детињства му је његова мисија била пред очима и он је примио своју дужност. Самоћа у пустињи пружила му је жељену могућност да побегне од друштва у коме су готово потпуно преовладали подозрење, неверовање и нечистота. Он није имао поуздања у сопствене силе да ће се одупрети искушењу и клоњио се сталног додира са грехом да не би изгубио осећање неизрециве одвратности греха." – *Жеља векова*, 80.

- б. Да би се доказао као "радин који се нема шта стидети" које изворе поучавања је Јован Крститељ првенствено користио и какво дејство су они имали на њега? II Тим. 2:15; Пс. 19:1-3; Лука 1:80.**

"Јован није био немаран. . . . Све што га је окружавало у његовом дому међу планинама представљало је за њега књигу упутстава која је садржавала поуке од најдубљег значаја у погледу карактера, добротинастава и Божје љубави.

". . . Далеко од запосленог и ујурбаног света, чије би бриге и привлачивања задовољства одвратиле његов ум и изопачиле његове мисли и утиске, он се налазио у тишини окружен Богом и природом. Ту није био изложен утицају лошег окружења, његово разумевање није било заслепљено нити је његов дух био упознат са исквареношћу. У усамљености пустиње, Јован је ојачао у духу. Својим строго умереним навикама он је себи осигурао физичко, умно и морално здравље. Његова моћ разумевања је била јасна, његово расуђивање исправно." – *The Youth's Instructor, January 7, 1897.*

4. ЈЕДАН ЦИЉ

- а. Чему је у животу тежио Јован? Дјела 13:24. Како је овај фокус, слично апостолу Павлу, утицао на његове животне навике у целини? I Кор. 9:27.**

"Пред Јованом се налазио озбиљан задатак и да би поседовао здраву физичку грађу и умну и моралну снагу да тај задатак обави, морао је да научи да контролише апетит и страсти. Јован је требало да предводи у делу реформације и својим умереним начином живота и једноставном одећом да представља укор неумереним навикама и грешној разметљивости људи." – *The Review and Herald, January 7, 1873.*

"Али Јован није свој живот провео у нераду, аскетској туробности и себичној усамљености. С времена на време је одлазио у људско друштво и пажљиво је пратио све што се догађа у свету. Из свог мирног прибежишта пратио је развој догађаја. Са даром виђења које је било просветљено божанским Духом, проучавао је карактер људи да би научио како да продире с небеском вешћу до њихових срца. На њему је лежало бреме мисије. Тежио је да у самоћи, размишљањем и молитвом припреми своју душу за животно дело које га је очекивало." – *Жеља векова, 81.*

- б. Опишите начин исхране и одевања Јована Крститеља. Мат. 3:4; Лука 1:15. Зашто је ово представљало важан део Јованове службе?**

"Посвећен од свог рођења Богу као назиреј, (син Захарије) је прихватио овај завет својим светим животом." – *Жеља векова, 80.*

"Јован је имао да буде Господњи гласник, носећи људима Божју светлост. Он је морао дати нов правац њиховим мислима. Морао им је указати на светост захтева Божјих и на чињеницу да им је потребна Његова савршена правда. Такав гласник мора бити свет. Требало је да он буде храм у коме ће боравити Дух Божји. Да би испунио своју мисију, он мора располагати телесним здрављем и умном и духовном снагом. Стога он мора владати својим жељама и страстима. Он мора бити у стању да тако влада свим својим способностима да међу људима може стајати као стена и као планина у пустињи не обазирећи се на околину." – *Жеља векова, 79.*

"Он није био усамљен, суморан или мрзовољан, већ је уживао у свом једноставном и повученом начину живота, а његове умерене навике су сачувале његова чула неизопаченима." – *The Youth's instructor, January 7, 1897.*

5. НАША ПОРУКА ДАНАС

- а. Како знамо да Илијина порука није достигла своје потпуно испуњење током мисије Јована Крститеља, Христовог претече? Мал. 4:5, 6. Која је наша порука данас? Дјела 3:19; Ис. 58:1.**
-
-

"Јован је био позван да изврши посебно дело; требало је да припреми пут Господу и изравна Његове стазе... (Ис. 40,3–5). Управо је то порука која се мора упутити нашем народу; налазимо се близу краја времена, и порука гласи: Очистите пут за Цара; сакупите камење; подигните заставу за народ. Људи се морају пробудити. Ово није време да говоримо: Мир и сигурност." – *The Review and Herald, February 18, 1890.*

- б. Каково дејство ова порука може имати на Заједницу и свет данас? Дјела 22:15; Римљ. 10:13.**
-
-

"Дужност према ближњима обавезује нас на то, како бисмо стално ширили спасоносан утицај и позитивно мишљење о Божјем закону. Својим животом треба да светлимо тако да сви око нас, у нашем покоравању свакој Божјој заповести и сваком Његовом начелу, виде посвећујући утицај Јеванђеља. У великој смо мери одговорни за душе које су око нас... Нека свет види да ми ... желимо да и други учествују у благословима и срећи познавања истине." – *4. Свед., 59.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Под којим условом можемо бити сматрани Божјим народом данас?
2. Како је Јован износио поруку народу и какав је био резултат?
3. Које су неке од предности живота у природи, далеко од градова?
4. Зашто је Јован био умерен у свим својим навикама?
5. Како Бог жели да ми учествујемо у ширењу исте поруке данас?

Порука Јована Крстићелџа

"Појави се Јован крстићелџи у њустиињи, и њројовиједатући крштићелџе њокајања за ојроштићелџе гртићелџа." – Марко 1,4.

"Јованово деловање и мисија су подсећали људе на закон и пророке, док их је он истовремено усмеравао на Христа као Спаситеља света. Позивао их је да гледају на 'Јагње Божје које узел на се гријелхе свијета' (Јован 1:29)." – *The Southern Watchman, March 21, 1905.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Spirit of Prophecy, vol. 2, pp. 47-57.*

□ Неделџа

24. јануар

1. ХРИСТОС КАО ЦЕНТАР

а. На кога је Јован усмеравао своје слушаоце? Мат. 3:11; Дјела 19:4; Јован 1:29.

б. Шта је представљало извор Јовановог знања? Лука 3:2. У ком смислу наш начин проучавања треба да буде сличан Јовановом? Јевр. 12:2; II Кор. 3:18.

"Јована Крститеља у његовом пустињском животу поучавао је сам Бог. Вођен Духом Светим, он је откривења Божја проучавао у природи, а претраживао је и списе пророка. Христос је дан и ноћ био предмет његовог проучавања и духовног размишљања, све док му и срце и душа нису били испуњени величанственом представом о Њему." – *Служел јеванђелџа, 42.*

"Добро би било кад бисмо сваког дана један час провели у размишљању о Христовом животу. Треба да размишљамо о сваком тренутку тог живота како би у мислима оживели сваки догађај, нарочито на крају Његовог живота. Ако тако размишљамо о Његовој великој жртви поднесеној нас ради, наше поуздање у Њега ће бити непоколебљивије, наша љубав јача, а Његов Дух ће нас више прожимати. Ако желимо да на крају будемо спасени, морамо научити поуку стрпљења и понижења у подножју крста." – *Желџа векова, 66.*

2. ПОЗИВ НА ПОКАЈАЊЕ

а. Какав је био садржај Јованове поруке? Лука 1:17; Мат. 3:1,2, 8.

"Проповедање Јована Крститеља је изазивало снажно узбуђење. На почетку његове службе, верски интерес у народу је био на ниском нивоу. Празноверје, традиција и измишљотине су уносили забуну у умове људи тако да они нису разумели који је прави пут. Ревносни да обезбеде себи благо овог света и част, људи су заборавили на Бога. Јован је иступио напред како би најавио Помазаника Господњег и позвао људе на покајање." – *The Youth's Instructor, May 17, 1900.*

"Јован је објављивао долазак Месије и позивао народ да се покаје. Као симбол чишћења од греха, он је крштавао у реци Јордану. Тако је на разумљив и симболичан начин показивао да је грех упрљао оне који тврде да су изабрани народ Божји и да не могу учествовати у царству Месије ако не очисте своје срце и свој живот." – *Жеља векова, 84.*

б. У каквом се стању људи данас налазе? II Тим. 3:1-4. Какву поруку ми треба да им упутимо? Дјела 17:30; 26:19, 20.

"Морамо поћи свуда и уверавати људе да се покају и избегну гњев који долази. Они ће спасити или изгубити своје душе. Не будимо у овоме ни мало равнодушни. Господ позива раднике пуне озбиљности и одлучности. Реците људима да буду спремни и у 'добро време и у невреме'. Са речима живота на уснама пођите и говорите људима и женама да је крај свему близу.

"Учврстимо своје душе у Божјој љубави. Ми морамо да објавимо реч опомене. Истина не сме да слаби на нашим уснама. Морамо да покренемо људе да се неодложно припреме, јер скоро ништа не знамо о ономе што нас чека. Никад нисам чвршће веровала да живимо у последњем остатку времена. Нека сваки учитељ отвори врата свима који желе да дођу Исусу и да се покају за своје грехе." – *Еванђелизам, 217.*

"Право покајање проистиче из осећања одвратности према учињеном греху... Огромна је разлика између неизбежног признања чињеница кад су оне већ доказане, и искреног признања греха за које знамо само ми и Бог." – *Коментари библ. шекстиова, 107.*

3. ИСТИНСКА АВРАМОВА ДЕЦА

а. Какву тврдњу су износиле јеврејске вође? Како је Јован одговорио на такву тврдњу? Мат. 3:7-10.

"Јован је укорио (фарисејски и садудејски) себични понос и похлепу. Он их је упозорио на њихово неверовање и осудио њихову дволичност. Рекао им је да нису испунили услове завета са своје стране што би им дало право на обећања која је Бог дао верном и послушном народу. Њихово охоло хвалисање да су деца Аврамова није их учинило таквима. Њихово испољавање поноса, њихова охолост, себичност и окрутност обележиле су их као пород аспидин а не као децу послушног и праведног Аврама. Њихова безбожна дела су их дисквалификовала права на Божја обећања која је Господ дао деци Аврамовој. Јован их је уверио да ће Бог подићи децу Авраму из камена, на којима ће Он моћи да испуни своја обећања уместо да зависи од природних потомака Аврамових који су занемарили светлост коју им је Бог дао и чије срце је одрвенило услед себичних амбиција и злог неверства. Рекао им је да кад би били права деца Аврамова, они би чинили дела свог оца Аврама. Они би поседовали Аврамову веру, љубав и послушност. Али они нису доносили такав род. Они нису полагали право да се позивају на Аврама као на свог оца нити на обећања која је Бог упутио семену Аврамовом." – *The Spirit of Prophecy, vol. 2, p. 51.*

б. Како је Исус касније одговорио на исте тврдње које су износили Јевреји? Јован 8:39, 40.

с. У ком смислу ми можемо данас бити сматрани Аврамовим семеном? Гал. 3:26-29.

"Док су с једне стране тврдили да су Божји народ који држи Његове заповести, њихова дела су оповргавала њихову веру и без истинског покајања за своје грехе они нису могли имати удела у царству Христовом. Правда, добротинство, милост и љубав Божја би карактерисали животе народа који држи Његове заповести. Све док ови родови нису били видљиви у њиховом свакодневном животу, све њихове тврдње нису биле вредније од плевне коју ће прогутати огањ који уништава." – *Ibid, pp. 51, 52.*

4. ИСТИНСКА ВЕЛИЧИНА

- а. Шта представља снагу и основу истинске величине? Пс. 27:1; II Мојс. 15:2; Гал. 2:20.**

"Снага народа и појединаца не налази се у приликама и средствима која их наизглед чине непобедивим; она се не налази у њиховој охолој величини. Оно што их једино може учинити великим или јаким је сила Божја. Они сами, својим ставом према Његовим намерама, одлучују своју судбину." – *Christ Triumphant*, p. 180.

"Истинско поштовање према Богу долази од сазнања о Његовој бескрајној величини и свести о Његовом присуству. Свако срце мора бити прожето дубоким осећањем о постајању Невидљивог." *Пророци и цареви*, 29.

"Речи које изговорите пред људима у свету оставиће посебно обележје ако се поклапају са оним што изговорите у цркви. Ваш став, речи које изговарате, дух који гајите, стално остављају утисак на оне са којима долазите у контакт." – *Christ Triumphant*, p. 198.

- б. Шта ће за друге – док им преносимо знање о Богу – представљати моћније осведочење од самих речи? Мат. 5:14-16; II Сол. 3:9 (последњи део).**

"Нико од нас не може да живи тако, а да не утиче на свет око себе. Ниједан члан породице, не може се увући у себе, а да ипак остали чланови те породице не осете његов дух и утицај. Чак и израз лица врши утицај на добро или зло. Његов дух, његове речи, његови поступци, његов однос према другима не могу се избрисати. Његова себичност маларичном атмосфером окружује његову душу. Ако је испуњен Христовом љубављу, биће учтив, љубазан, нежан и пажљив према осећањима других. Делима своје љубави пренеће на своје ближње осећање нежности, захвалности и среће. Сви ће онда схватити да такав човек живи за Исуса и свакодневно код Његових ногу прима поуке, Његову светлост и Његов мир." – *The Youth Instructor*, 22. Jun, 1893.

"Нека сви теже за тим да радије уочавају врлине него погрешке и недостатке. Често управо наш став и атмосфера која нас окружује одлучујуће делује на то шта ће други у нама открити." – *Здравље и срећа*, 318.

5. РЕАКЦИЈА ЉУДИ

а. Шта је доводило велики број људи у пустињу? Марко 1:4; Лука 3:15.

"Непоколебљив као стена стајао је Божји пророк, одан у мисији укоравања греха и злочина у свим облицима, како код царева и великодостојника, тако и код непризнатих и непознатих. (Јован Крститељ) није скретао са пута дужности. Одан Богу у племенитом достојанству моралног карактера, он је стајао чврст као стена, одан начелу." – *The Spirit of Prophecy, vol. 2, p. 72.*

"Мноштво је прихвратило Јованова учења и следили су га из места у место. Многи су гајили у својим срцима наду да је он Месија. Али, када је видео да се људи окрећу ка њему, Јован је настојао да њихов ум усмери на Онога који треба да дође." – *The Review and Herald, November 28, 1907.*

б. Које значајне промене су се дешавале у животима људи? Мат. 3:8; Дјела 18:24, 25; II Кор. 5:17.

"Спасење... је жива заједница са Исусом Христом како би били обновљени у срцу, чинили Христово дела у вери и љубави са трпљењем, кроташћу и надом. Свака душа која је једно са Христом биће живи мисионар свима око себе." – *Еванђелизам, 319.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Како наше дневно проучавање може постати слично оном које је упражњавао Јован Крститељ?
2. У ком смислу је порука коју ми данас треба да изнесемо слична оној коју је Јован имао?
3. Како се ми можемо сматрати Аврамовом децом данас?
4. Помените на које све начине можемо вршити позитиван утицај на друге.
5. Како су људи доживљавали промене под утицајем Јованове поруке?

*Прилог њрве субоје
За нејооде широм свеја
и добројворне мисије*

"(Господ) чини суд онима којима се чини криво; даје храну гладнима." (Пс. 146:7).

Господ Исус је рекао: "Благо милостивима, јер ће бити помиловани;" (Матеј 5:7). Сиромашни људи се налазе свуда око нас, као и они који су забринути, ожа-лошћени, скрхрани болом, они који хрле у пропаст. Као и увек и данас постоји потреба да се покаже милост на делу. Бог нас је учинио својим приставима и Њега не треба сматрати одговорним за патње, беду, незаштићеност и оскудицу у којима се налази човечанство. Господ је за све нас обезбедио довољно. Он нам је дао велике залихе којима можемо ублажити немаштину оних који пате и који су угрожени.

Сваког дана слушамо о земљотресима, рату, поплавама, вулканима и другим непогодама и невољама широм света који за последицу имају разарања, остављају велику штету на имањима и узимају људске животе. Чим чујемо за неку несрећу, ми одмах ступамо у акцију како би одговорили на њихове потребе. Начин на који одговарамо на одређену непогоду зависи од њене природе, државе у којој се то десило и тренутне економске и гео-политичке ситуације. Ми одмах почињемо са проценом ситуације како бисмо одлучили шта је најбоље предузети.

Уз то, у време мира, наш Одсек за добротворни рад обезбеђује помоћ као што је проналажење средстава за подршку путем предлога, техничке помоћи, обучавања, менторске помоћи, идентификације и примене одређених пројеката. Тамо где су нам на располагању стручњаци, ми помажемо надзором и руковођењем колико је то потребно. Наш циљ је да оспособимо локалну цркву да препозна потребе и помогне својој друштвеној заједници, било у виду хране, одеће, ћебади, обезбеђивања уочишта или емотивне подршке и саветовања.

Ширење вести о Божјој љубави широм света је попут авиона коме је потребно гориво да би се покренуо. Ваши великодушни прилози представљају то гориво које покреће сваки аспект помоћи онима који су у оскудици. Без вашег учешћа и овог горива, наши најусрднији напори ће се показати као неуспех. Не може свако стићи до места несреће и непогоде, али ваша средства ипак могу далеко стићи. Апелујемо на вас да вам срца буду покренута како бисте учествовали у овом племенитом задатку. Молимо вас да великодушно приложите за ово дело.

Ваша браћа из Одсека за добротворни рад

Још један Илија

"Ево, ја ћу вам њослаиши Илију њророка њрије неђо дође велики и сѡрашни дан Госѡодњи. И он ће обраишии срце оѡаца к синовима, и срце синова к оцима њиховијем, да не дођем и заѡрем земљу." – Мал. 4,5.6.

"У овом веку, пред сам долазак Спаситеља на облацима небеским, Бог позива људе који ће припремити један народ да опстане у велики дан Господњи. У овим последњим данима треба да се изврши дело потпуно слично ономе што је учинио Јован Крститељ." – Коментари библ. ѡексѡова, 424.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Савѡи о живоѡу и исхрани,*
225-247.

☐ *Недеља*

31. јануар

1. ЖИВЕТИ У ВРЕМЕ ПОСЛЕТКА

а. Шта је посебно значајно за време у којем ми сада живимо?
Мал. 4:1, 5.

.....

"(Јован Крститељ) је био представник оних који живе у овим последњим данима, којима је Бог поверио свете истине да их открију људима и да припреме пут за други долазак Исуса Христа. Јован је био реформатор." – *Ibid., p. 71.*

б. Какву мисију треба да обавимо док се суочавамо са временом послетка? II Петр. 3:11; Лука 16:13; 10:27.

.....

"Онај ко жели да изгради јак и складан карактер и да буде добро уравнотежен хришћанин мора све дати и учинити за Христа, јер Искупитељ не прима подељену службу." – *Дела аѡсѡола, 361*

"Ми морамо радити у једном духу, имајући ум Христов, и ако будемо то чинили у Заједници ће се пробудити нови живот." – *The Review and Herald, November 29, 1898.*

2. НА СТРАЖАРСКОЈ ДУЖНОСТИ

а. У чему се састоји одговорност стражара? Језек. 33:6-9.

"Стражари који су у старо време били распоређени на зидовима Јерусалима и других градова заузимали су најодговорније положаје. Од њихове верности зависила је сигурност свих који су живели у области тих градова. Кад би запретила опасност, они нису смели да ћуте ни дању ни ноћу. Сваких неколико тренутака морали су дозивати један другог да би се уверили да ли су сви будни, и да се неком од њих није десила нека несрећа. Стражари су били постављени на истакнутим осматрачницама са којих су они могли добро да виде све важне положаје које је требало чувати, и са тих осматрачница одзвањао је поклич упозорења или пак неке добре вести. Тај поклич је будно преношен од једног стражара до другог, и сваки је понављао речи које је чуо, све док вест није обишла око целог града.

"Ови стражари представљају проповеднике, од чије верности зависи спасење душа." – *IV Свед., 383. н. изд.*

"Сада није тренутак да се опустимо у својим напорима, да станемо смирени и малодушни; није време да сакривамо своју светлост под суд, да говоримо миле ствари и да проричемо обману. Не, не; нема места за послане стражаре на зидовима Сиона. Све силе треба у потпуности и искључиво ставити у службу Богу." – *The Ellen G. White 1888 Materials, p. 720.*

б. О чему треба да размишљамо док посматрамо време у којем данас живимо? I Кор. 15:34; Римљ. 13:11, 12.

"Браћо моја, ми живимо у најсвечанијем периоду овоземаљске историје. Нема времена за грех. Увек је било опасно наставити са преступом; али у нарочитом смислу је то заиста данас. Ми се налазимо на самој граници вечног света, и у свечанијем односу према времену и вечности него икад пре." – *Свед. њрој., 122.*

"Енох је имао искушења као што их ми имамо... Њега нису окаљали највећи греси доба у коме је живео. Тако исто и ми можемо остати чисти и неокаљани. Он је симболично представљао свете који живе у опасностима и неваљалству последњих дана, и био узнет на небо због своје непоколебљиве послушности Богу. Исто ће тако бити узнет и верни остатак и пренет из грешног и поквареног света да ужива у чистим радостима неба." – *II Свед., 130.*

3. НАЛОГ ДА СЕ ПРИПРАВИ ПУТ

а. Ко треба да објави завршне поруке Јеванђеља? II Тим. 4:2; Откр. 14:6, 7; Мал. 3:1.

"(Откр. 14,6.7). За ову поруку је речено да представља део 'вечног јеванђеља.' Проповедање јеванђеља није поверено анђелима, него људима. Свети анђели су употребљени у управљању тим делом, њима је поверен надзор над великим покретима предузиманим за спас рода људског; али стварно проповедање јеванђеља обављају слуге Христове на земљи." – *Велика борба*, 312. ориџ.

б. Шта показује да ми треба да припремимо пут за Христов други долазак, као што је то учинио Јован Крститељ пред Његов први долазак? Ис. 40:3; Јован 1:23; Јевр. 12:13.

"Мисија Јована Крститеља је и мисија за данашње време. Његово деловање и деловање оних који иду напред у духу и сили Илијиној како би тргнули људе из њихове равнодушности, исти су у многим аспектима. Христос треба да дође по други пут како би судио свету у правди. Весници Божји који носе последњу вест упозорења која треба да се упути свету, треба да припреме пут за Христов други долазак исто онако као што је Јован припремио пут за Његов први долазак." – *The Youth's Instructor*, May 17, 1900.

в. Зашто је припрема неопходна? Јевр. 12:14; Лука 12:39.

"Хришћани се морају припремати за оно што ће изненада наићи на овај свет, а припрема треба да се састоји у проучавању Речи Божје и у напорима да свој живот саобразе њеном учењу... Бог нас позива да започнемо нови живот и да се реформишемо." – *Прор. и царев*, 427.

"Бог жели да се припадници Његовог народа припреме за кризу која ће ускоро наићи. Припремљени или не, они се сви морају суочити с њом; а у време искушења и пробе одолеће само они који су свој живот потпуно довели у склад с божанским мерилом." – *Дела айосџола*, 322.

4. ОБРАЋАЊЕ СРЦА РОДИТЕЉА И ДЕЦЕ

а. Који нарочити задатак су родитељи позвани да обаве? Лука 1:13-17; Приче 22:6.

"Анђео са неба је дошао да би pouчио Захарију и Јелисавету како треба да обучавају и васпитавају своје дете, како би радили у складу са Богом у припреми весника који треба да најави Христов долазак. Као родитељи, требало је да верно сарађују са Богом у обликовању таквог карактера код Јована како би као способан радник могао да обави дужност која му је додељена. Јован је био дете рођено у њиховим поодмаклим годинама, његово рођење је представљало чудо, и родитељи су могли доћи до закључка да обзиром да он треба да обави нарочиту мисију за Господа да ће се Господ бринути за њега. Али, родитељи нису размишљали на тај начин; они су се одлучили да живе повучено у природи, где њихов син неће бити изложен искушењима градског живота, нити наведен да одступи од савета и упутстава које би му они као родитељи дали. Они су одиграли своју улогу у развоју карактера код детета како би у сваком смислу испунио циљ који је Бог наменио за његов живот. Њихов син није смео пропустити да постане добар и мудар услед немара показаног са њихове стране. (Лука 1:7–9 цитирано)." – *The Signs of the Times, April 16, 1896.*

б. Који нарочити лични задатак је свако од нас позван да обави? Мал. 4:4-6.

"Очеви и мајке, обратите своја срца како би тражили Господа; на вама је велика одговорност да ваша деца стекну правилно обликован карактер. Имајте увек пред собом њихове вечне интересе. Васпитавајте их да буду професијени, племенити, чисти, откривајући најузвишеније црте карактера, како би пред светом и небом обзнанили да су изабрали да служе Богу. . . .

"Велики благослови и духовна снага ће бити присутни у породицама које одлуче да уклоне све оно што није потребно и које ће одлучно преузети дело припреме за Господњи долазак. Бог је родитељима поверио задатак да деци помогну да стекну искуство слично Христовом. . . .

"Откријте у својим животима сличност и склад са Христовим ликом. Развијајте таленте које имате, негујте снаге ума и тела, проширите познавање Божје Речи; побољшајте дар говора; сведочећи побожним примером уздигните пред другима силу Речи да преобрази карактер." – *The Review and Herald, October 5, 1911.*

5. ЗАДАТАК ЗА РОДИТЕЉЕ И ДЕЦУ

- a. Зашто је било неопходно да Јованови родитељи подижу дете на принципима стриктне исхране? Лука 1:15; Мат. 3:4.

.....

"На дете ће утицати мајчине навике, било на зло или на добро. Она сама мора бити под контролом начела и вежбати уздржање и самоодрицање, уколико јој је стало до добробити њеног детета.

"Бог је имао важан задатак за дете обећано Захарији; задатак који је захтевао активно размишљање и одлучну акцију. Он је морао развити здраву физичку грађу, умну и моралну снагу; требало је обезбедити ове неопходне услове како би његове навике биле пажљиво усмерене, чак од најраније доби.... Апелујемо да начела умерености буду укључена у домаћи живот; да родитељски пример представља поуку о уздржању, како би се деца научила самоодрицању и самоконтроли и примењивала их од најраније доби." – *Historical Sketches*, pp. 208, 209.

- b. Зашто је толико важно да усмеримо усрдне напоре на васпитање своје деце? Приче 22:6; Пс. 127:3.

.....

"Више од свих урођених особина, навике стечене у раним годинама одлучују да ли ће неко бити победник или побеђени у бици живота. Младост је време сетве. Она одређује каква ће бити жетва за овај и за будући живот." – *Жеља векова*, 79.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Ако волимо Бога изнад свега, како ће то утицати на наш начин живота?
2. Како верни стражар треба да се данас понаша?
3. Како се можемо припремити за предстојећу кризу?
4. Које нарочито дело Бог жели да се данас изврши у кругу породица?
5. Како можемо своју децу поучавати умерености/уздржању, и како им то знање може помоћи у каснијем животу?

Где зајочиње реформација?

"И даћу вам ново срце, и нов ћу дух мейнући у вас, и извадићу камено срце из шијела вашега, и даћу вам срце месно." – Језек. 36,26.

"Буђења су доводила до дубоког преиспитивања срца и до понизности. Карактеристична обележја су им била озбиљни и усрдни позиви грешницима и искрена самилост према онима који су откупљени крвљу Христовом. Људи и жене су се усрдно молили и борили са Богом за спасење душа." – *Велика борба, 462. ориџ. сџр.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Саветѝ о живоићу и исхрани, 15-27.*

☐ Недеља

7. фебруар

1. САМОПРЕИСПИТИВАЊЕ

а. Одакле мора отпочети наша духовна реформација? II Кор. 13:5; Римљ. 8:10.

.....

.....

"Права реформација почиње с чишћењем душе. Наш рад за оне који су пали биће успешан једино ако Христова милост уобличи карактер и доведе душу у уску везу са Богом." – *Здравље и срећа, 155.*

б. Која унутрашња сила је неопходна да би се спровела спољашња реформација? Титу 3:5; Језек. 36:26, 27.

.....

.....

"Тих и танак глас Духа Божјег има моћ да измени срце." – *Пророци и цареви, 115.*

"План по коме је требало почети споља, а затим радити унутра, увек је пропадао и увек ће пропасти. Бог планира да са вама почне у самом средишту свих тешкоћа, у срцу, и тада ће из срца изаћи начела правде; реформа ће бити остварена споља као и унутра." – *Саветѝ о исхрани, 35.*

2. ПОСМАТРАТИ ХРИСТА

а. Шта можемо научити из Христовог примера? Јевр. 12:2; I Петр. 2:21-23.

"Закон осуђује сваки грех и захтева врлину у потпуности. Он тражи од човека спољашње поштовање и захтева чистоту душе. 'Гле', пише псалмиста, 'истину љубиш у срцу, и изнутра јављаш ми мудрост' (Псалом 51:6). Христос је у свом животу уздизао закон. Он је узор за цело човечанство. Он је спроводио закон у свом животу. Његова чистота и милосрђе, Његова посвећеност истини и Његова ревност за Божју славу откривају савршенство закона. Сваки Његов поступак је представљао откривење Очевог славе. Он је био све оно што је закон захтевао од Њега да буде." – *The Review and Herald, February 26, 1901.*

"Христос је живео животом потпуне послушности према Божјем закону и у овоме је дао пример свакоме људском бићу. Његовом силом, захваљујући Његовим поукама, и ми треба да живимо животом којим је Он живео." – *Здравље и срећа, 155.*

б. У ком смислу нас посматрање преображава? II Кор. 3:18; Псалом 119:11.

"Гледајући Христа ми се мењамо. Ако се ум стално бави оним што је пролазно, оно га потпуно обузима, утиче на карактер, тако да се Божја слава губи из вида и заборавља. Прилике које таквима стоје на дохват руке да се науче ономе што је небеско, се занемарују. Духовни живот се гаси." – *Синови и кћери Божје, 105.*

"Да бисмо могли објавити такву поруку какву је Јован објавио, морамо имати такво духовно искуство какво је он имао. Исти такав процес мора се одиграти и у нама самима. У Христу, ми морамо видети Бога и гледајући у Њега, потпуно изгубити из вида себе." – *Слуђе јеванђеља, 43.*

"Онај чије срце је увек обузето Речју Божјом наоружан је против сотоне. Они који Христа узму за свог свакодневног сапутника и породичног пријатеља осетиће да је невидљива сила Речи Божје свуда око њих; и гледајући стално у Исуса они ће се преобразити у Његово обличје. Гледајући у Исуса они постају слични божанском узору и по карактеру благи и племенити, достојни царства небеског." – *IV Свед., 616.оpиz.сiћp.*

3. СТАВИТИ СВОЈЕ "ЈА" ПО СТРАНИ

- а. Када увидимо да је неопходна реформа, који корак треба прво предузети? Марко 8:34; II Кор. 10:5.**

"Учење Јована Крститеља пробудило је у срцима многих велику жељу да учествују у благословима које је Христос требало да донесе, и они су прихватили истину. . . . Ништа друго до ватрене жеље, одлучне воље, зацртаног циља, не може се одупрети моралној тами која покрива земљу попут самртног вела. Да би стекли благослове који представљали велику привилегију, они морају усрдно да раде и одрекну се свога ја." – *The Youth's Instructor, May 17, 1900.*

"Кад Дух Божји својом чудесном покретачком силом додирне душу, онда је људска охолост сузбијена. Тада се види да земаљска задовољства, положаји и власт немају никакве вредности... Тада се смерност и самопожртвована љубав, које се тако мало цене међу људима, уздижу као једино драгоцене. То је задатак Јеванђеља, а Јованова вест је била део тога." – *Жеља векова, 115.*

- б. Колико далеко досеже дело самоодрицања? Филиб. 1:21; II Кор. 5:14, 15; Јован 3:30.**

"Гледајући у вери на Искупитеља, Јован се уздигао до висине самоодрицања. Он се није трудио да пажњу људи скрене на себе, него да њихове мисли уздиже све више, како би их усмерио на Јагње Божје. Он је и сам био само један глас, глас вапијућег у пустињи. И сад је с радошћу прихватио ћутање и тамницу, како би очи свих могле да се усмере на Онога који представља светлост живота." – *Слуђе јеванђеља, 44.*

- с. Какав став треба да заузима прави Божји весник? Римљ. 14:7, 8; Гал. 2:20.**

"Они који верно врше свој позив као гласници Божји, неће тражити никакве почести за себе. Самољубља ће потпуно нестати. У љубави према Христу, они сматрају својом дужношћу да као Јован Крститељ указују људима: 'Гле, Јагње Божје које узео је на се гријехе свијета' (Јован 1,29)." – *Слуђе јеванђеља, 44.*

4. УМЕРЕНОСТ И ДОСЛЕДНОСТ

- а. У ком смислу правилна исхрана подстиче на ефикаснији рад? I Кор. 9:25-27. Када и где то треба применити? Филиб. 2:5; II Петр. 1:5-8.**

"Да би велико дело реформе у умерености било у потпуности успешно, мора отпочети у дому." – *The Review and Herald, August 23, 1877.*

"Светлост о здравственој реформи сија пред народом Божјим данас како би увидели потребу држања апетита и страсти под контролом виших сила ума. Ово је такође неопходно да би имали снагу и оштрину ума како би препознали свети ланац истине и оставили иза себе очаравајуће заблуде и пријатне бајке којима је свет преплављен." – *The Spirit of Prophecy, vol. 2, p. 44.*

"Прохтеви и страсти морају се потчинити вишим силама духа. Та самодисциплина је неопходна за снагу ума и духовно расуђивање, који нам омогућују да схватимо и да спроводимо у дело свете истине речи Божје. Из тог разлога умереност има своје место у делу припремања за други Христов долазак." – *Жеља векова, 80.*

- б. Како треба охрабрити младе да контролишу своје мисли? Римљ. 12:2; I Петр. 1:13.**

"Свако од нас појединачно треба да запрегне бедра свог ума, да буде трезвен и будно стражи у молитви. Ум се мора чврсто контролисати како би почивао само на ономе што јача и оплемењује моралне снаге. Млади треба рано да почну да негују исправне навике размишљања. Ми треба да дисциплинујемо ум да размишља у здравом правцу и не смемо му дозволити да се бави оним што је зло. Псалмиста узвикује: 'Да су ти ријечи уста мојих угодне, и помисао срца мојега пред тобом, Господе, кријепости моја и избавитељу мој!' (Псалам 19:14). Док Бог делује на срце својим Светим Духом, човек мора сарађивати са Њим. Мисли се морају ограничавати, обуздати, спречити њихово расплињавање и разматрање ствари које ће само ослабити у оскврнити душу. Мисли морају бити чисте, помисли срца праве, како би речи које излазе из уста биле речи прихватљиве Небу и од помоћи онима са којима се дружимо." – *The Review and Herald, June 12, 1888.*

5. ПОНИЗНОСТ У СЛУЖБИ

- а. Шта морамо разумети како бисмо били успешни у задобијању душа за Христа? Лука 14:8-11; Јован 3:30.**

"Прије славе, иде смјерност'. За испуњавање високих дужности међу људима небо бира радника који се, као Јован Крститељ, понизио пред Богом. Ученик који је најсличнији детету најуспешније ради за Бога. Небеска бића могу да сарађују само са онима који теже да спасавају душе, а не да уздижу себе. Онај који најдубље осећа да му је потребна божанска помоћ тај се моли да је добије, а Свети Дух му омогућује да упозна Исуса, што јача и уздиже његову душу. После општења с Христом, он одлази да спасава оне који пропадају у својим гресима. Он је помазан за своју мисију, и постиже успехе тамо где многи учени и мудри људи доживљавају неуспех." – *Жеља векова*, 423.

- б. Шта је данас неопходно у Заједници? I Петр. 5:5, 6.**

"Драгоцена особина која се зове смерност најжалост недостаје и проповедницима и Заједници. Људи који проповедају истину имају сувише високо мишљење о својим способностима. Истинска смерност наводи човека да уздиже Христа и истину и да увек буде свестан своје потпуне зависности од Бога, који је Аутор истине. Лекција о понизности учи се тешко и веома болно, али на крају то доноси најблаговорније резултате. Бол који прати учење ове поуке о понизности, наступа као последица лажне и узвишене представе о сопственој вредности, тако да нисмо у стању да увидимо своју велику потребу." – *IV Свед.*, 378.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Шта значи доживети промену срца и како се то може десити код нас?
2. Како можемо следити Христов пример живећи животом савршене послушности Божјем закону?
3. Шта се дешава када Божји Дух дотакне душу?
4. Како можемо контролисати своје мисли и каквог ће то ефекта имати на наше речи?
5. Како понизност помаже у служби за друге?

Реформација у дому

"Синови наши нека буду као биље, које весело одрасће у младости; кћери наше као сивујови љепокрасно израђени у двору." – Пс. 144,12.

"Деца постају оно што од њих начине њихови родитељи својом поуком, дисциплином и примером. Зато је од превасходног значаја верност родитеља у васпитавању и припремању младих за службу Богу." – V Свед., 37. ориж. сџр.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Adventist Home*, pp. 317-325.

☐ Недеља

14. фебруар

1. МЕСТО ОД КОГА ТРЕБА ПОЧЕТИ

а. Ко ме је Бог поверио озбиљну одговорност да отпочне дело реформације? Мал. 4:6; Пс. 78:5-7.

"Када би родитељи могли да схвате велику одговорност која почива на њима док су њихова деца још увек недужне бебе, избегло би се много греха и беде; о умерености би се учило поред огњишта а за трпезом би се понављале практичне поруке сваког дана. Ред по ред, правило по правило, деца би била научена неопходности самоудржања и самоодрицања и тада би истинска реформа убрзано напредовала." – *The Health Reformer*, May 1, 1877.

б. Где родитељи могу наћи извор мудрости? Ефесц. 1:17; Јаков 1:5.

"Нека родитељи узму своје Библије и претражују их како би разумели какви су Божји захтеви у погледу њихове деце. Нека настоје да схвате шта се све подразумева под њиховим родитељским дужностима. Божја Реч мора бити правило којим ћемо се управљати у породичним односима." – *Christian Education*, pp. 230, 231.

"Молитвом, проучавањем Библије и усрдном ревносту са своје стране, родитељи могу бити узузетно успешни у овој значајној дужности и бити стоструко награђени за време и бригу које су уложили." – *Child Guidance*, p. 64.

2. ПРОШИРИВАЊЕ ДЕЛА РЕФОРМЕ

а. Каква је Божја намера у погледу вере родитеља? Приче 22:6; II Тимотију 1:5.

"Ако верно и савесно извршавате своје дужности у породици, отац као свештеник породице, мајка као домаћи мисионар, умножићете покретачке снаге које ће деловати на добро и изван породице. Развијајући тако своје способности, постајаћете све погоднији за рад и у Заједници и у свом суседству. Везујући на тај начин своју децу за себе и за Бога, очеви и мајке заједно са својом децом постају Божји сарадници." – *Counsels on Health*, p. 430.

б. Шта треба да учините уколико пропустите да учините Бога првим у свом животу и дому? I Јов. 1:9; Јаков 5:16.

"Ако као родитељи пропустите да извршите своју дужност у породичном кругу, исповедите своје грехе пред Богом. Окупите своју децу око себе и признајте свој пропуст. Решите им своју жељу да извршите реформацију у дому и затражите њихову помоћ да створите дом какав би требало да буде. Читајте им упутства из Божје Речи. Молите се са њима и замолите Бога да сачува њихове животе и да им помогне да се припреме за дом у Његовом царству. Тако ћете започети и касније наставити дело обнове." – *The Review and Herald*, April 21, 1904.

с. Какав ће бити резултат наше верности када се у потпуности предамо Богу? Пс. 51:9-13; Ис. 60:2, 3; Дјела 16:5.

"Кад велика светлост која је од Бога послана заблиста преко људских оруђа, извршиће се велико дело. Праћена испољавањем Духа и силе, истина ће се открити јасно и разговетно. Међутим, то дело мора почети у дому.

"Када је обављено право дело у дому, родитељи ће осетити да су им срца потчињена, разнежена и ганута. Чудне предрасуде које су гајили према браћи и сестрама у Заједници, предрасуде које доносе зле родове, биће савладане и нестаће их. Уместо тога, испољаваће се дух отворености и непристрасности, дух сличности Христу. Божји народ ће напустити упорну жељу да има сопствени пут и да истиче своје идеје, јер ће схватити да се налази у присуству Сина Божјег." – *RH*, 15. јул, 1902.

3. ДЕЈСТВО НА ЗАЈЕДНИЦУ

- a. Када се реформација одвија у породици, како ће се то одразити на Заједницу? Ефесц. 5:27; Титу 2:14; Пс. 144:14 (други део), 15.**

"Темељ напретку Цркве поставља се у дому. Утицаји који се показују у породичном животу преносе се и у црквени живот; због тога прво у дому треба почети са извршавањем црквених дужности." – *Знаци времена, 1. септембар, 1898.*

"Господ жели да дело реформације започне од породичног круга, од родитеља, и онда ће Заједница увидети да Свети Дух делује. Утицај оваквог рада ће се осетити попут активног квасца у Заједници. Очевима и мајкама је неопходно обраћење. Они нису научили како да правилно обликују карактере своје деце." – *The Review and Herald, March 18, 1902.*

"Бог процењује чланове Заједнице према томе какви су у свом дому. Када се у дому слушају Христове речи, позитиван утицај ће се проширити и на Заједницу." – *Ibid., July 21, 1903.*

- b. У ком смислу утицај појединца у породичном кругу утиче на његову корисност у цркви? I Тим. 3:5. На који начин то утиче на његову наду на вечни живот? Мат. 25:21.**

"Онај који се налази у служби Јеванђеља мора бити веран у свом породичном животу. Важно је да као отац што боље искористи таленте које му је Бог дао како би од свог дома начинио слику небеске породице, како би у служби коју обавља могао искористити Богом дану моћ да придобије душе за Заједницу. Као свештеник у дому и као Христов представник у Заједници, он својим животом треба да уздиже Христов карактер....

"Онај ко пропусти да се докаже као веран и разборит пастир у дому сигурно неће успети да буде верни пастир Божјем стаду у Заједници." – *Reflecting Christ, p. 179.*

"Живот на Земљи је почетак живота на Небу; васпитање на Земљи је упознавање с начелима Неба; животни позив овде припрема нас за животни позив тамо. Оно што смо сада у карактеру и светој служби, унапред нам јасно открива шта ћемо бити." – *Vasū., 272.*

"Велики покрет реформе треба да отпочне у дому. Послушност Божјем закону је велики подстицај марљивости, правилном управљању домом, истинољубивости и поштеним међуљудским односима." – *Child Guidance, p. 489.*

4. ПРИПРЕМА ЗА СВЕДОЧЕЊЕ

а. Какав ће бити наш одговор када нам Свети Дух дотакне срце? Ис. 6:8.

"Када Бог буде желео да се обави посебно дело за напредак истине, Он ће подстакнути људе да раде у рудницима истине са молитвом и ревношћу како би открили драгоцену руду. Ови људи ће поседовати Христу сличну истрајност. Они неће посустати нити се разочарати. Они ће се потпуно стопити са Христом. Људи ће ићи у духу и сили Илијиној да припреме пут за други долазак Господа Исуса Христа. Њихов задатак је да исправе оно што је криво. Неке ствари треба порушити, а нешто треба поново изградити. Старе драгоцености се морају поново поставити у оквир истине. Они треба да проповедају Божју Реч; њихово сведочанство не треба да буде обликовано мишљењима и идејама које су се сматрале здравима и исправнима, већ Речју Божјом која остаје довека. Они треба да уздигну Христа и да позивају грешнике на покајање.... указујући свима на личну одговорност да буду љубазни и великодушни, да чине добро и задобијају душе за Исуса." – *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 169.

б. Шта ће представљати живи доказ да је срце обновљено? II Кор. 5:17; Кол. 3:10; Мат. 5:16.

"Ако је срце обновљено Божјим Духом, то ће се видети у животу... Промена ће се видети у карактеру, обичајима и тежњама; и супротност између онога што смо били и онога што смо сада биће јасна и очевидна. Карактер се открива у речима и делима која су нам прешла у навику, не у добрим или лошим поступцима које смо ту и тамо случајно учинили." – *Пути Христџу*, 51

"Љубав нашег небеског Оца показана кроз дар Јединороднога Сина овом свету је довољна да надахне сваку душу, да растопи свако тврдо срце које не осећа љубав и наведе га на понизност и нежност; па ипак да ли небеска бића виде у онима ради којих је Христос умро неосетљивост према Његовој љубави, тврдоћу срца, неспремност да са захвалношћу и наклоношћу одговоре Ономе који нам је дао свако добро? Да ли ће мање значајни догађаји заокупити целокупну снагу бића, а љубав Божја остати неузвраћена? . . . Потребан нам је раст у вери. Морамо чекати, стражити, молити се, радити, преклињати да се Дух Свети може излити обилно на нас како бисмо били светлост свету." – *Fundamentals of Christian Education*, pp. 198, 199.

5. ИДИТЕ ПО ЦЕЛОМ СВЕТУ

- a. У светлости Хистовог скорог доласка, коју поруку данас треба упутити? Софонија 1:14; Амос 4:12.

.....

"Као народ који верује у скори долазак Христов, ми морамо објавити поруку: 'Приправи се Израиљу, да сретнеш Бога својега' (Амос 4,12)." – VIII Свед., 359.

- b. Колико далекосежан је задатак упућивања поруке Јеванђеља? Ис. 61:10, 11; Мат. 24:14; Откр. 14:6.

.....

"Дошло је време кад вест о скором Христовом доласку треба да одјекне целим светом." – IX Сведочанство, 19.

- c. Како ову поруку треба упућивати? Дјела 4:29-31.

"Данас треба говорити истину са светом смелошћу." – *Selected Messages, bk. 2, p. 52.*

"Труба мора да да разговетан глас, јер се налазимо у великом дану Господње припреме." – *Еванђелизам, 218.*

"Од изабраних људи Божјих (који су Његови верни представници) засјаће истина. Она ће се чути са њихових усана, огледаће се на њиховим лицима и показати се у њиховом животу. Они ће се одликовати чистотом и неисквареношћу. Христова милост има пречишћавајући и оплемењујући утицај на карактер." – *Reflecting Christ, p. 347.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Како родитељи могу започети дело реформације у дому?
2. Ако верно испуњавате своје дужности у дому, где ћете бити у могућности да још ефикасније делујете?
3. На основу чега нас Бог вреднује и процењује?
4. Како можемо представљати светлост овом свету?
5. Шта подразумева преношење истине свету?

Порука Лаодикији

"Савейџујем ње да куџиши у мене златџа жеженоџа у оџњу, да се обоџаџиши; и бијеле хаљине, да се обучеш, и да се не џокаже срамоџа џолоџиње џвоје; и масџи очџњом џомажи очи своје да видиши." – Оџкр. 3,18.

"Данас свако треба да тражи Господа. Без пробуџења и реформације Божји народ неће издржати проверавање. Ниједну душу која је задовољна сама собом Господ неће примити у двореве које припрема за праведнике." – VII Свед., 285. ориџ.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Коменџари библ. џексџова, 885-897.*

□ Недеља

21. фебруар

1. ЛАОДИКИЈСКО СТАЊЕ

a. Какав став преовладава у такозваном хришћанском свету данас? Ис. 4:1.

.....

.....

b. У ком опасном стању се налази Христова Заједница у лаодикијском периоду? Откр. 3:17.

.....

.....

"Пуно је оних који су поносни на своје духовно богатство, познање истине, а који живе у грешној самообмани. Када се чланови Заједнице буду понизили пред Богом, ревносим, а не половичним и безвољним деловањем, Господ ће их примити." – *The Review and Herald, December 23, 1890.*

"Христос не може прихватити имена оних који се задовољавају стањем сопствене уображености. Он не може и неће да се намеће онима који не осећају да им је Његова помоћ потребна, који тврде да све знају и да им ништа није потребно." – *Коменџари библ. џексџова, 891.*

2. ДИРЕКТНО СВЕДОЧАНСТВО УПУЋЕНО ЛАОДИКИЈИ

а. Коју запањујућу оптужбу Христос износи против оних који тврде да су Његов народ? Откр. 3:15, 16.

"Порука упућена Лаодикејцима представља запањујућу оптужбу и примењива је на Божји народ у садашње време". – *The Review and Herald, September 16, 1873.*

б. Која је порука, упућена са циљем да поправи такво стање, била одбачена 1888. године на Генералној Конференцији одржаној у Минеаполису? Откр. 3:18; 18:1.

"Порука која нам је дата преко А. Т. Џонса и Е. Џ. Вагонера је Божја порука лаодикијској цркви и тешко свакоме ко тврди да верује у истину а не осветљава друге Богом даним зрацима." – *Manuscript Releases, vol. 15, p. 92.*

"Порука и весници нису били прихваћени већ презрени. Жудела сам за тим да они којима је тако била неопходна порука о божанској љубави чују Христово куцање на вратима њихових срца, и да пуне небеског госта да уђе. Али, Христос је узалуд куцао на врата неких срца. Одбацивањем поруке изложене у Минеаполису, људи су починили грех. Они су починили далеко већи грех гајећи годинама исту мржњу према Божјим весницима, одбацујући истину о којој их је Свети Дух осведочавао." – *The Ellen G. White 1888 Materials, p. 913.*

"Време искушења је управо пред нама, јер је Гласни поклич трећег анђела већ почео у откривању правде Христове, као Искупитеља који опрашта грехе. То је почетак светлости оног анђела чија слава треба да испуни целу земљу." – *Одабр. ѿоруке I, 363.*

"Неспремност да се напусти унапред створено мишљење и прихвати ова истина, положила је темељ масовном противљењу поруци коју је Господ упутио преко браће Вагонера и Џонса у Минеаполису. Подстичући ово противљење, сотона је успео у великој мери да припаднике нашег народа лиши нарочите силе Светога Духа, коју је Господ толико желео да им дарује. Непријатељ их је спречио да добију ту делотворну силу коју су могли имати у објављивању истине свету, као што је то био случај са апостолима на дан Педесетнице. Светлост која је својом славом требало да обасја целу земљу наишла је на отпор, и управо поступком наше браће она је у великој мери ускраћена свету." – *Одабр. ѿоруке I, 234,235.*

3. НЕКА ВАШ СВЕЋЊАК ГОРИ!

а. Које упозорење се упућује нама данас? Откр. 2:5; Јов 18:5, 6; Јер. 25:10.

"Када престанемо да испуњавамо своју мисију, када свећњак одбије да одсјајује светлост, а велике истине које су нам поверене како бисмо их упутили свету не стигну до људи, тада ће свећњак бити уклоњен са свог места." – *The Review and Herald, June 7, 1887.*

"Ми имамо поруку упозорења намењену Заједници. Бог вам каже: 'Постарај се дакле и покај се.' 'Доћи ћу ти скоро, и дигнућу свијећњак твој с мјеста његова, ако се не покајеш' (Откр. 2:5). Драгоцено време када сте могли задобити душе за Христа је прокоцкано – душе које су због ваше љубави према лагодности изгубљене. Сваки члан Заједнице треба сада да се пробуди и да врши своју дужност. Нека вам Бог помогне да прихватите тај јарам. Нека се чланови Заједнице моле, посте и верују. Нека се срца родитеља обрате ка деци, а срца деце ка родитељима, 'да не дођем', каже Господ, 'и затрем земљу.'" – *Historical Sketches, pp. 286, 287.*

"Прави хришћанин је онај који није напустио своју прву љубав и чији свећњак није уклоњен са свог места." – *The Review and Herald, November 1, 1892.*

б. Шта треба да учинимо са светлошћу коју имамо? Мат. 5:16; Лука 11:33. Шта нам је потребно да би наша светлост сијала? Мат. 25:4.

"Ми треба да гледамо на Исуса, да будемо прожети Његовим Духом, да живимо у светлости Његове љубави и доброте и да Његову славу приказујемо и другима." – *Мој живој данас, 219.*

"Нека Заједница устане и светли. Нека чланови сваке породице примењују самоодрицање, чинећи све што је у њиховој моћи да поправе своје духовно стање. Они који су заиста на страни Господњој показаће то сталним самоодрицањем и самопожртвовањем. Они ће се трудити да једу и пију на славу Богу, одбијајући да изопачују душу и тело неумереношћу. Онда ће стање Заједнице показати да њена светлост није уклоњена. Али ако чланови Заједнице не учине оно што је Бог њима наменио, покрет здравствене реформе наставиће своје дело без њих, и онда ће се видети да је Бог уклонио њихов свијећњак с места његова. Они који одбију да приме светлост и да живе по њој биће остављени у позадини" – *Објављени рукописи XIII, 339.*

4. УЉЕ У НАШИМ СУДОВИМА

- а. У чему се састоји сличност између лаодикијског стања и стања цркве приказаног лудим девојкама? Откр. 3:15, 18; Мат. 25:3, 8-10.**

"У тим успаваним ученицима, Он (Христос) види слику цркве која спава. Кад треба да најбудније страже, они спавају" – *Коменџари библијска лекција, 483.*

"О стању Заједнице приказаном лудим девојкама се такође говори као о лаодикијском стању." – *The Review and Herald, August 19, 1890.*

"Иако се ови такозвани Христови следбеници налазе у жалосној ситуацији, они ипак нису у тако очајничком теснацу као што су се нашле луде девојке кад су жишци почели да им се гасе, а времена да напуне судове није било. Кад је стигао женик, оне које су биле спремне ушле су с њим у свадбену дворану; међутим, кад су луде девојке стигле, врата су била затворена и било је прекасно за улазак. Савет верног Сведока, међутим, случајеве оних који се налазе у стању млакоти не приказује сасвим безнадежним. Постоји ипак шанса да се за њихово стање нађе лек, и порука Лаодикијцима је пуна охрабрења; јер црква која је у назадовању ипак може да купи злато вере и љубави, може да добије хаљине правде Христове, да се не покаже срамота њене голотиње." – *Ibid., August 28, 1894.*

- б. Шта је потребно Заједници која се налази у стању поспаности и млакоти? Мат. 25:4, 7; III Мојс. 24:2.**

"Господ вас позива да светлите. Са изузетном бригом одржавајте своје лампе, сипајте уље милости у своје судове; нека ваше лампе буду спремне и горе, како би ваша светлост могла јасно засјати усред моралне таме овог света. Сви они који имају истину треба да је држе у правди и да цене њену вредност и светост. Они треба да траже мудрост од Бога, како би могли усмерити зраке светлости ка путевима и странпутицама живота. Ако смо посвећени истином, наше душе ће бити прожете дубоким и трајним осећањем њеног значаја, а наше јело и пиће ће бити жеља да будемо послушни тој истини и да преносимо драгоцену светлост другима." – *Ibid., February 7, 1893.*

5. СВЕТЛОНОШЕ СВЕТУ

- a. Шта ми треба да чинимо док се обавља суд у лаодикијском периоду? Откр. 3:19-21; 14:6.**

"Имамо драгоцену светлост коју треба да објавимо људима, и радујемо се што имамо садашњу истину, вест за наше време. Радосна вест да је Христос наша Правда донела је олакшање многим, многим душама, и Бог каже свом народу: "Идите напред." - *The Review and Herald, July 23, 1889.*

"На свакоме ко је примио поруку упозорења почива одговорност да уздиже Исуса и представи Га свету на начин на који је Он наговештен у симболима, приказан у откривењима пророка и откривен у поукама датим Његовим ученицима, као и у дивним чудима учињеним за људски род. Претражујте Света Писма јер она сведоче за Њега.

"Уколико желите да се одржите током времена невоље, морате познавати Христа и прихватити дар Његове правде коју Он приписује грешнику који се каје." – *Selected Messages, bk. 1, p. 363.*

- b. Какво стање у Христовој цркви остатка представља сведочанство свету? Јован 17:20, 21; Јевр. 13:1; I Петр. 3:8, 9.**

"Божја је воља и жеља да међу Његовим народом влада јединство и братска љубав... Иако не смемо жртвовати ниједно начело истине, морамо се непрекидно залагати да постигнемо стање таквог јединства." – *Пајџ. и пророци, 544.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Какво је стање цркве у лаодикијском периоду?
2. Шта је спречавало народ Божји да прими нарочиту силу Светог Духа пре више од 100 година?
3. Како може наша светлост одсејавати?
4. Какву наду можемо имати док размишљамо о разлици између Лаодикије и пет лудих девојака?
5. Шта Бог жели за нас данас?

Прилоџ њрве субоџе За школу у Колумбији

"Од највећег је значаја оснивати школе које деца могу да похађају и да још увек буду под надзором својих мајки и где им се указује прилика да увежбавају лекције о корисности што је Божји план да се научи у дому...

Много више би се могло учинити како би сачували, васпитали и образовали децу.... То је предмет вредан улагања наших најбољих напора." – *Child Guidance*, p. 306.

Налог који је Исус Христос оставио човечанству подразумева процес васпитавања и образовања. Овај задатак мора успешно извршити свака душа која је прихватила Христа као личног Спаситеља. Ми овде у Колумбији, знамо из личног искуства да је један од најбољих начина да се посеје семе Јеванђеља образовање деце и омладине у нашим установама које као основу поучавања користе јеванђеоска начела утемељена на Божјој Речи.

Пре 11 година смо основали школу са циљем да очувамо и поучавамо нашу децу оним начелима која су део наше вере. Бог је обилно благословио тај рад, и многи изван цркве су показали интерес да пошаљу своју децу у наше установе. Као одговор на показан интерес, ми смо проширили позив на сву децу која имају жељу да буду део нашег образовног пројекта, да се упишу у нашу школу. Као резултат, многи од бивших студената су запечатали свој завет са Господом крштењем.

Тренутно није лако финансијски подржати рад наших установа. Мада смо добили дозволу Министарства за образовање, немамо одговарајућу инфраструктуру за адекватан развој пројекта. Ми морамо сами да изградимо објекте који су нам неопходни. Верујемо да је образовање у циљу искупљења, инвестиција вредна улагања, јер уколико наша деца и млади буду изложени систему јавног школовања где ће добити неодговарајућу наставу, то ће се штетно одразити на њихов духовни и морални развој.

Из тог разлога апелујемо на вашу дарежљивост и молимо да великодушно приложите од својих средстава за ово изузетно важно дело образовања. Наша је молитва да се Божји благослови излију на сваку дарежљиву душу како би нам помогли да остваримо свој циљ: "Образовањем до искупљења."

Ваша браћа и сесџре из Колумбије

Оживљавање првобитне побожности

"Будући да су нам све божанствене силе његове, које требају к живој и побожности, дароване познањем онога који нас позва славом и добродјелју." – II Петр. 1,3.

"До буђења и оживљавања првобитне вере и побожности међу онима који тврде да су Божји народ доћи ће само онда кад се Божји закон поново уздигне на његово право место." – Велика борба, 478.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

*Христове поуке, 301-304.
Colporteur Ministry, pp. 72-75.*

☐ Недеља

28. фебруар

1. НАЈВЕЋА ПОТРЕБА ЦРКВЕ ОСТАТКА

а. Која је најважнија и најхитнија потреба Заједнице? Ос. 6:1, 2; Ис. 57:14, 15.

"Оживљавање истинске побожности међу нама је највећа и најхитнија потреба. Тежити за тим треба да буде наш први задатак." – *The Review and Herald, March 22, 1887.*

б. Која је то сила која омогућава истинско оживљавање? Зах. 4:6; Јован 3:5, 6.

"Под утицајем Светог Духа мора доћи до пробуђења и реформације. Буђење и реформација су два различита појма. Буђење значи обнављање духовног живота, оживљавање сила ума и срца, васкрсавање из духовне смрти. Реформација подразумева реорганизацију, промену идеја и теорија, навика и праксе. Реформација не може донети добар род правде ако није повезана са пробуђењем под утицајем Светог Духа. Буђење и реформација треба да изврше дело које им је намењено и у томе морају бити повезани." – *Ibid., February 25, 1902.*

2. ДЕЛО ОБНОВЕ

а. Шта све подразумева наша мисија? Ис. 58:12; Дјела 3:20, 21.

.....

.....

"Жива сила мора да прати вест о Христовом другом доласку. Не смемо да починемо док не видимо да се много душа обратило блаженој нади у Господњи долазак. Вест коју су у време апостола ученици носили извршила је велико дело и одвраћала душе од идола ка служби живоме Богу. Задатак који треба да обављамо данас није ништа мање стваран а истина није ништа мање истина; треба само да објављујемо вест са утолико више озбиљности како се Господњи долазак приближава. Вест за ово време поуздана је, једноставна и од најдубљег значаја. Поступајмо као људи и жене који верују у њу. Наш задатак је да чекамо, стражимо, радимо, да се молимо и да опомињемо свет." – *Еванђелизам, 219.*

б. Како се Немија суочавао са препрекама приликом обнављања јерусалимских зидова после повратка из ропства? Немија 6:3. Шта ми можемо научити из овог искуства?

.....

"Дело обнове и реформе које су извршили повратници из ропства предвођени Зоровавелом, Јездром и Немијом пружа нам слику духовне обнове која се мора извести у последњим данима историје света. Остатак Израиља био је нејак народ, изложен бесу непријатеља, али је Бог хтео да управо тај народ сачува на земљи сазнање о Њему и Његовом закону. Они су били чувари правог богослужења и светих пророштава. Доживели су многа искуства док су радили на обнови храма и зидова Јерусалима, и наилазили на велико противљење. Тешко је било бреме које су носили вође у том делу, али су ти људи радили у непоколебљивој вери, понизног духа, ослањајући се на Бога и верујући да ће Он учинити да Његова истина, коначно однесе победу. Слично цару Језекији, Немија 'приону за Господа, не одступајући од њега, него држа заповијести... И Господ бијаше с њим' (II Цар. 18,6.7)." – *Пророци и цареви, 462.*

"Бог позива људе као што су били Илија, Натан и Јован Крститељ; оне који ће верно објављивати вест не базирајући се на последице; који ће храбро говорити истину, па чак ако зато буду морали да жртвују и све што имају." – *Ibid., 97.*

3. ПРАВДАЊЕ ГРЕХА

а. Како Библија дефинише грех? I Јован 3:4. Како Бог гледа на немудро показивање наклоности према греху? Титу 3:10, 11; Ефесц. 5:11.

"У делу реформе које треба извести данас, потребни су људи који слично Јездри и Немији неће правдати и заташкавати грех нити ће се устручавати да се боре за славу Божју. Они на које је положен терет одговорности за ово дело (реформе) не смеју гледати мирно када се поступа неправедно, нити покривати зло плаштем лажног милосрђа. Они морају имати на уму да Бог не гледа ко је ко и да строгост према неколицини може донети благодат многима. Такође, не би смели заборавити да се у ономе који укорава зло увек мора откривати Дух Христов" – *Пророци и цареви, 460.*

"Постоји извесна наклоност према греху и грешницима која представља опасност за напредак Заједнице у нашим данима. Ви морате имати братску љубав', може се чути. Али сентименталност која изналази изговор за грех и штити кривца није библијска братска љубав" – *Знаци времена, 6. јануар, 1881.*

б. Да ли грех сме да прође без укора? Ефесц. 5:11; II Тим. 4:2.

"Када ће се у Цркви опет зачути глас верног укора: 'Ти си тај!'? (II Сам. 12,7). Кад ове речи не би биле тако ретке, ми бисмо видели много више испољавања Божје силе. Божји весници не треба да се жале на неуспех у својим напорима све док не окају своју жељу за одобравањем од стране људи, јер их то наводи да заташкавају истину и вичу: 'Мир!' и онда кад Бог не објављује мир." – *Служе јеван., 135.*

"Христос овим не даје право ниједном човеку да суди другима. Он је то изричито забранио у својој беседи на гори. То право припада само Богу. Али Он Заједницу као организовану целину, чини одговорном за поједине чланове. Оне који падну у грех, Заједница је дужна да опомиње, поучава и, ако је могуће, поправља. 'Покарај, запријети, умоли' – каже Господ – 'са свакијем сношењем и учењем' (II Тим. 4,2).

"Поступајте исправно са онима који греше. Опомињите сваку душу која је у опасности. Не дозвољавајте да ико падне у самообману. Наглашавајте оно што је Бог рекао у погледу лагања, кршења суботе, крађе, идолопоклонства и свих других зала. 'Они који тако чине неће наслиједити царства Божијега' (Гал. 5,21)." – *Ibid., 448.*

4. РЕВНОСТ ДА СЕ ИСПРАВНО ПОСТУПИ

- a. Колико ревносно треба да се Божји весници залажу за оно што је право? Ис. 58:1.**

.....

"У овим данима готово свеопштег отпадништва, Бог позива своје веснике да објављују Његов закон у духу и сили Илије пророка. Као што је Јован Крститељ, припремајући народ за први Христов долазак, скретао пажњу својих слушалаца на прописе Десет Божјих заповести, тако и ми треба јасно и одређено да објављујемо поруку: 'Бојте се Бога и подајте Му славу, јер дође час суда Његова' (Откр. 14,7). Са усрдношћу која је била карактеристична за Илију пророка и Јована Крститеља, и ми се морамо трудити да припремимо пут за други Христов долазак." – *Коменџари библ. ѿексѝова, 425.*

"Наша порука мора бити исто тако одређена и непосредна као што је била и Јованова. Он је неустрашиво укоравао властодршке због њиховог безакоња. Иако му је због тога и сам живот био у опасности, није се устручавао да објави Реч Божју. И наше дело у овом веку мора бити исто тако верно извршено." – *Слуџе јеванђеља, 43.*

- b. Како ми често реагујемо када смо позвани да се укључимо у дело реформације и на који начин то утиче на друге? V Мојс. 20:8.**

- c. Чегга треба да се сетимо у таквим тренуцима? Ис. 35:4; Мат. 28:20 (посл. део).**

.....

"Илија није смео напустити место своје дужности. Требало је да се обрати Ономе који га је послао да освети част имена Господњега, молећи Га за заштиту од гњева Језавељиног. Требало је да каже гласнику да ће га Бог, у кога се узда, спасти од њене мржње. Једва да је прошло неколико часова откако је био сведок откривења чудесне силе Божје, и то је требало да му буде јемство да га Бог неће напустити. Да је остао тамо где се налазио, да се поуздао у Божју силу и заштиту, да је остао одлучан бранилац истине, био би заштићен од зла. Господ би му подарио још једну победу кажњавајући Језавељу, што би оставило велики утисак на цара и народ и довело до велике реформације." – *Пророци и цар. 109.*

5. СНАГА ПРИМЕРА

а. Како ефикасна и далекосежна може бити снага примера? I Тим. 4:12; Ис. 62:10.

"Ретко је да се народ уздигне више од свог проповедника. Ако у њему влада дух љубави према световним стварима, то ће имати огромног утицаја на друге. Људи ће се позивати на његове мане као на изговор за своју љубав према свету...

"Проповедници би требало да дају пример стаду. У њима треба да се огледа стална љубав за душе и иста оданост делу коју би желели да виде код народа." – II Свед., 728.

б. Како сви можемо живети у самообмани у погледу свог стања? Мат. 23:25-28. Који је лек за то? Јаков 4:8.

"Реформатори нису усмерени рушилачки. Они никада не теже да своје неистомишљенике, који им се не прилагођавају и своје деловање не усклађују са њиховим плановима и назорима, сруше и униште. Реформатори морају ићи само напред, не повлачећи се. Они морају бити одлучни, чврсти, одважни и непопустљиви; али се чврстина не сме изопачити у заповеднички дух. Бог жели да сви који Њему служе буду чврсти и постојани као стена кад је у питању начело, али у срцу кротки и смерни као што је био Христос. Тада ће, остајући у Христу, моћи да чине оно што би Он учинио да је на њиховом месту." – VI Свед., 151. ориж. сџр.

"Религија Христова и најгрубљу и најжешћу нарав чини благом, а манире, ма колико били неуглађени и груби, оплемењује. Она наше речи чини благима, а понашање привлачним. Учимо се од Христа како да узвишену представу о чистоти и честитости ускладимо са ведрим расположењем. Учтиво и љубазно хришћанско понашање представља најјачи аргумент који можемо изнети у прилог хришћанству." – Colporteur Ministry, p. 73.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Која је највећа потреба цркве данас?
2. Како се и ми можемо укључити у проповедање поруке о Христовом скором доласку?
3. Каква је одговорност цркве у погледу њених чланова?
4. Какав треба да буде наш став када се прихватимо дела реформације?
5. Како можемо следити Христов пример у начину на који поступамо са другима?

Наша ѿорука

"Браћо! чувајте се да вас ко не зароби филозофијом и ѿразном ѿријеваром, ѿо казивању човјечијему, ѿо науци свијетна, а не ѿо Христју." – Кол. 2,8.

"Божја намера није да грешницима шаље гласнике који ће им ласкати и угађати њиховим жељама. Он не шаље никакве поруке о миру и спокојству да би се непосвећени уљуљкивали у колевци телесне сигурности, већ полаже тешко бреме одговорности на савест преступника и пробада његову душу оштрим стрелама осведочења." – *IV Свед., 178. ориџ. сѿр.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Жеља векова, 79-87.*

Недеља

6. мартѿ

1. РАЗВОДЊЕНА ПОРУКА

a. Како је могуће ослабити или чак учинити неделотворном Божју поруку? I Кор. 1:17; Марко 7:13.

b. Шта се често говори људима уместо верне поруке? Јер. 6:14, 15; Језек. 13:10.

"Људи се усуђују да почине грехе који су тешки у Божјим очима и сматрају да их због тога не треба позивати на одговорност; они говоре да су то учинили услед нервозе или због специфичног темперамента; али то је једноставно само умиривање савести и повик: 'Мир, мир, а мира нема'. Грех је грех и то је сотонина обмана да се на грех гледа у другачијем светлу него што он у ствари јесте." – *The Review and Herald, August 1, 1893.*

c. Како Бог гледа на ласкање? Пс. 5:9; 12:3. Шта се постиже ласкањем? Приче 26:28; 29:5.

"Похвале, ласкање и попуштање су учиниле много више у усмеравању душа на погрешне путеве, него било који други сотонин изум." – *Fundamentals of Christian Education, p. 304.*

2. НАШ НАЧИН ЖИВОТА

- а. Каква је била Јованова исхрана и шта је речено о његовом карактеру? Мат. 3:4; Лука 1:80. У ком смислу је његов начин живота представљао укор људима у то време?**

"У време Јована Крститеља били су веома распрострањени среброљубље, похлепност и разметљивост. Услед чулних задовољстава, гозби и пијанки појавила су се телесна обољења и изопачености, што је отупљивало духовне способности и смањивало осетљивост према греху. Јован је морао да буде реформатор. Својим животом уздржавања и једноставним одевањем он је представљао укор за разуданости свога времена. Стога је анђеоло са небеског престола дао Јовановим родитељима упутства о умерености." – *Жеља векова, 79.*

"Годинама је Бог усмеравао пажњу свога народа према здравственој реформи. То је једна од великих грана дела припреме за долазак Сина човечијег. Јован Крститељ, у сили и духу Илијином, ишао је напред да припреми пут Господу и обрати народ мудрости праведника. Он је био представник оних који живе у овим последњим данима, којима је Бог поверио свете истине да објаве народу, да припреме пут Христовом другом доласку. Јован је био реформатор. Анђеоло Гаврило, послан с Неба, дао је упутства о здравственој реформи Јовановом оцу и мајци. Анђеоло је рекао да он не сме да пије вина или силовита пића, јер од свог рођења треба да буде испуњен Светим Духом." – *Савези о исхрани, 71.*

- б. Упоредите Јованов и Илијин начин одевања. Мат. 3:4; II Цар. 1:8. Каква је то поука за нас?**

"Необична Јованова појава будила је у слушаоцима сећања на старе пророке. По свом понашању и одевању, Јован је личио на пророка Илију. Са духом и силом Илијином он је осуђивао поквареност народа и жигосао грехе који су преовлађивали. Његове речи су биле јасне, разумљиве и убедљиве. Многи су сматрали да је он један од пророка који је устао из мртвих. У читавом народу је владало узбуђење. Хиљаде људи су долазиле у пустињу." – *Жеља векова, 83.*

"Чиста једноставност и неизвештаченост треба да буду обележја и за станове и за одећу свих оних који верују у озбиљне истине за ово време." – *V Свед., 175.*

3. НЕ: ПОНОСУ, ТАШТИНИ, РАСИПНИШТВУ

- а. Какав став треба да заузимамо према световним стварима? I Јован. 2:15-17. Који се основни принцип налази иза здравствене реформе и која је његова сврха? I Тим. 2:9, 10; IV Мојс. 15:38-40.**

"Синонима Израилевим је, после њиховог ослобођења из Египта, било наређено да на руб своје одеће стављају једноставну плаву траку по чему је требало да се разликују од околних народа, и што их је означавало као посебан Богом изабрани народ. Данас се од Божјег народа не тражи да носи нарочити знак на својој одећи. Али у Новом Завету ми смо често упућени на пример старозаветног Израила. Кад је Бог свом народу у старо време дао тако одређено упутство у погледу њихове одеће, зар Он неће обратити пажњу на одевање свог народа и данас? Не треба ли да се они у свом одевању разликују од овог света? Зар припадници Божјег народа, који представљају његово нарочито благо, не треба да теже да чак и својим начином одевања послуже на славу Богу? Зар они не треба да буду пример у погледу одевања, и да својом једноставношћу представљају укор за охолост, таштину и расипничко претеривање такозваних хришћана који љубе овај свет? Бог то заиста захтева од свог народа. Охолост се укорава и осуђује у Његовој речи." – *The Review and Herald, January 23, 1900.*

- б. Шта се често дешава када Божји народ напусти Њега и каква је наша одговорност према овој браћи и сестрама? Приче 28:4; Римљ. 1:32.**

"Кад они који се уједињују са светом а тврде да су чисти, траже јединство с онима који се увек противе истини, таквих се морамо бојати и избегавати их, као што је то чинио и Немија. Такав један савет може потицати само од непријатеља свега онога што је добро. То је савет превртљиваца и данас му се исто онако одлучно треба одупрети као и у оно време. Мора се пружити одлучан отпор сваком утицају чији је циљ да уздрма веру народа Божјег у Његово вођство и моћ." – *Пророци и цареви, 450.*

"Постоје тренуци када се отпад појављује у нашим редовима, када из срца оних који треба да држе корак са својим божанским Вођом ишчезава побожност. Народ Божји се одваја од извора своје снаге, а онда следе понос, таштина, разметљивост и хвалисање. Постоје идоли изнутра и идоли споља, али Бог шаље Утешитеља да укори грех како би Његов народ био упозорен на свој отпад и прекорен због свог назадовања." – *Christian Education, p. 95.*

4. УЗДИЗАЊЕ НАЧЕЛА

- а. Како можемо уздићи начело истине данас? II Петр. 1:10-12; II Тим. 2:15; Римљ. 12:9.**

"Сви они који се придруже Заједници треба да открију преображени карактер који ће се показати у њиховом поштовању према светим стварима. Њихов целокупан живот треба да буде обликован према чистоти и префињености Исуса Христа. Они који се придруже Заједници треба да буду довољно понизни како би примили упутства у оним тачкама где имају недостатке и где се могу и морају променити. Они морају вршити хришћански утицај. Они који се не промене у речима и понашању, у одевању или у свом дому, живе само за себе а не за Христа. Они нису наново саздани у Исусу Христу, унутрашњим чишћењем срца и онога што их споља окружује." – *Testimonies to Southern Africa, p. 87.*

"Наређено ми је да кажем да постоји потреба за реформацијом у свакој цркви, у свакој породици. Немамо времена да се посвећујемо разоноди, средстава да их улажемо у куповине слика са људским ликовима. Уложите своја средства у дело Божје. Водите рачуна о примеру који остављате. Волети и бојати се Бога, слушати Његове заповести – то је од највећег значаја за сваку душу. Свима нам је неопходно да се боље упознамо са законима Божјег царства, како не бисмо изгубили полису осигурања на вечни живот (II Петр. 1:10–12) и пропустили да нађемо улаз у Божји град." – *Manuscript Releases, vol. 21, p. 409.*

- б. На чему треба да се заснивају наша начела? Ис. 59:19; 8:20; Проп. 12:13.**

"Али Бог жели да на земљи има народ који ће Библију и само Библију истицати као једино мерило сваког учења и темељ сваке реформе. Ни мишљења учених људи, ни научни закључци, ни веровања или одлуке црквених сабора, тако многобројних и нескладних као и цркве које их заступају, ни глас већине – ниједно од овога, ни сви заједно, не могу се сматрати као доказ за или против било које тачке библијске вере. Пре него што примимо било које учење или пропис, треба да се осведочимо да ли је то поткрепљено оним јасним и освештаним начелом: 'Тако говори Господ.' – *Велика борба, 595. ориж. сџр.*

5. ДОДАТНА СИЛА ПОРУЦИ

- a. Када Свети Дух може помоћи у упућивању завршне поруке истине? Дјела 2:1, 4; Откр. 2:26.

.....

"Кад из Заједнице нестане равнодушности и лењости, Дух Господњи ће се милостиво показати. Откриће се божанска сила. Заједница ће сагледати деловање Провиђења Господа над војскама. Светлост истине ће блистати јасним, силним зрацима, и многе душе ће се из заблуде обратити истини, као у време апостола. Земља ће бити обасјана славом Господњом." – IX Сведочанство, 42.

- b. Када можемо очекивати да се Божја сила покаже на чудесан начин у исцељивању болесних? Мат. 17:19-21; I Кор. 10:31; 9:27.

.....

"Ви можете рећи: 'Зашто се онда не прихватимо рада и не исцељујемо болесне као што је то Христос радио?' Мој одговор је: 'Ви нисте спремни'. Неки су веровали и неки су се излечили; али има много оних који су се разболели услед неумерене исхране или услед попуштања погрешним навикама. Када се разболе, хоћемо ли се молити да се подигну и излече како би опет наставили по старом? Мора се извршити реформација у нашим редовима; људи морају досегнути више стандарде пре него што можемо очекивати да се сила Божја покаже на јасан начин у исцељивању болесних." – *Medical Ministry*, pp. 15, 16.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Шта је ласкање и зашто хришћани не треба да прибегавају истом?
2. Како је Јован укоравао неумереност која је преовладала у његово време? Шта то значи за нас?
3. Шта се дешава са онима који испољавају понос, таштину и разметљивост?
4. Како откривамо да смо наново саздани у Христу?
5. Да би порука напредовала у сили, какав мора бити наш живот?

Дело обнове

"И они ће сазидати давнашње њустолине, њодигнуће сџаре развалине и њоновеће ѓрадове њусте, шџо леже разваљени од много нарашџаја." – Ис. 61,4.

"Христос је дошао да постави на право место истине које су биле стављене на погрешно место и на тај начин се помогло ширењу заблуда. Он је подсећао на њих, понављао их и ставио их у одговарајући оквир истине и заповедио да ту чврсто остану заувек. Такав је био случај са Божјим законом, суботом и институцијом брака." – *Manuscript Releases, vol. 17, p. 21.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Adventist Home, pp. 326-339.*

□ Недеља

13. март

1. СУБОТА – "РАЗВАЛИНА" У БОЖЈЕМ ЗАКОНУ

а. Од каквог је значаја чин поправљања "развалине" настале у Божјем закону? Ис. 58:12; I Цар. 18:30; Немија 2:17.

"При завршетку историје света обновиће се све божанске институције. Поправиће се развалине које је човек начинио преступивши суботу. Припадници остатка народа Божјег који као реформатори стоје пред светом, морају показати да је Божји закон основ сваке трајне реформе и субота, из четврте заповести, мора остати као стални спомен стварања и силе Божје. Они морају јасним и разговетним речима указивати на обавезу држања свих десет заповести." – *Пророци и цареви, 462.*

"Заповест о суботи налази се у средини Декалога, и установљена је у Едему у исто време када је Бог установио брачну везу. Бог је дао суботу као успомену на своју стваралачку силу и дела.... Он је њено светковање учинио обавезним за човека, како би овај могао размишљати о Божјим делима, Његовој доброту, Његовој милости и љубави и како би кроз природу видео Бога који је ту природу створио. Да је човек увек поштовао и светковао суботу, никада не би постојао ниједан неверник нити атеиста у свету." – *The Signs of the Times, February 13, 1896.*

2. БРАК И ПОРОДИЧНА ЦЕЛИНА

а. Какав је био првобитни Божји план у погледу брака? I Мојс. 2:24; Мат. 19:4-6.

.....

"Када су Га фарисеји питали о законитости развода, Исус је подсетио своје слушаоце на установу брака, утемељену приликом стварања. 'Мојсије је вама допустио по тврђи вашег срца', казао је Он, 'пуштати своје жене; а испочетка није било тако' (Мат. 19,8). Подсетио их је на блажене дане у Едему када је Бог изјавио да све 'добро беше веома'. Брак и субота, две установе створене на славу Богу и благослов човечанству, потичу одатле. Када је Створитељ брачним заветом сјединио руке светог пара говорећи да 'ће оставити човек оца својега и матер своју, и прилепиће се к жени својој, и биће двоје једно', прогласио је закон о браку за сву Адамову децу до краја времена. То што је сам вечни Отац прогласио добрим било је закон који је требало да људима донесе најузвишенији благослов и омогући највиши развитак." – *Мисли са горе благослова, 99. ориз.*

"Брак постоји од стварања; установио га је Бог, он је божанска уредба. Брачна установа је заснована у Едему. Субота из четврте заповести је установљена у Едему када су постављани темељи земљи, када су све звезде јутарње певале заједно и када су сви синови Божји клицали од радости. Нека стога Божја институција брака стоји пред вама чврсто и непоколебљиво као и субота из четврте заповести." – *Manuscript Releases, vol. 1, pp. 160, 161.*

б. Како ће брачна институција и породични односи бити обновљени у последњим данима? Мал. 4:5, 6; Мат. 17:11; Дјела 3:20, 21.

.....

.....

"Две институције које су основане у Едему а које нису изгубиле свој значај после потопа су субота и брачна заједница. Њих је човек понео са собом кроз врата раја. Онај ко воли и светкује суботу и који одржава чистоту брачне установе, доказује на тај начин да је пријатељ људи и Бога. Онај који упутством или примером умањује обавезу поштовања ових светих институција је непријатељ и Бога и људи, и његов утицај и Богом дани таленти доводе до пометње и моралне искварености." – *The Signs of the Times, February 28, 1884.*

3. УВЕЖБАВАЊЕ УМЕРЕНОСТИ У ИСХРАНИ

а. Какав начин живота треба да одржавају они који се припремају за Исусов скори долазак? I Кор. 9:25; 10:31; Лука 4:2-4.

"Јован Крститељ био је послан да у духу и сили Илије пророка припреми пут Господу и обрати народ мудрости Праведника. Он је био подесан представник оних којима је Бог у овим последњим данима поверио свете истине да их изнесу пред народ како би се припремио пут за Христов други долазак. Иста начела умерености која је Јован упражњавао треба да поштују они који у наше време треба да упозоре свет на долазак Сина човечјег" – *Christian Temperance and Bible Hygiene*, p. 39.

"Пошто су наши прародитељи попуштањем апетиту изгубили Едем, наша једина нада да се тамо поново вратимо управо је у томе да се чврсто одупремо било каквом попуштању апетиту и страстима. Умереност у јелу и владање својим страстима, сачуваће ум и дати умну и моралну снагу, оспособљавајући људе да све своје склоности ставе под контролу виших сила и да уочавају разлику између добра и зла, између светог и несветог." – *III Свед., 457. н. из.*

б. Каква исхрана је првобитно била предвиђена за Адама? I Мојс. 1:29; 3:18.

"Да бисмо сазнали која је храна најбоља, морамо проучити првобитни Божји план у погледу људске исхране. Он који је створио човека и који разуме његове потребе, показао је Адаму шта ће му бити храна. 'И рече Бог: ево, дао сам вам све биље што носи сјеме... и сва дрвета родна која носе сјеме; то ће вам бити за храну' (I Мојс. 1,29). Кад је човек истеран из раја да с муком ради земљу и под проклетством прибавља себи хлеб, добио је дозволу да једе и 'зеле пољско' (I Мојс. 3,18)."

"Зрнаста храна, воће, ораси и поврће – то је храна коју је за нас одабрао сам Творац. Ове намирнице, припремљене на што је могуће једноставнији и природнији начин, најздравије су и најхранљивије. Оне дају снагу, издржљивост и оштрину уму, што се не постиже никаквом компликованом и раздражујућом храном." – *Здравље и срећа, 260.261.*

с. Какав је став по питању исхране штетан за духовно искуство? Ис. 22:13, 14.

4. ПРОМЕНА СРЦА

- a. Пре него што Бог може отпочети дело обнове са сваким од нас, шта се мора прво десити? Приче 28:13; Пс. 32:5; I Јован. 1:9.**

.....

"Ако смо сагрешили против Бога, никада нећемо имати мир и поново наћи милост код Њега уколико потпуно не признамо грехе и не поправимо се у ономе у чему смо били немарни. Све док не будемо искористили свако средство које нам је на располагању како бисмо поправили учињено зло, Бог нас не може примити и благословити. Пут признања греха је понижавајући, али то је једини начин на који можемо стећи снагу да победимо. Ми можда нећемо моћи да исправимо све грешке да би наш рад био тако савршен и Богу задовољавајући како би то требало да буде; али треба учинити сваки напор да се то учини колико год је могуће." – *The Review and Herald, May 22, 1888.*

- b. Шта је Бог обећао да ће учинити са срцима оних који желе да Му служе? Језек. 36:26.**

-
- c. Колико ће Истина у потпуности прожети обраћеног хришћанина? Римљ. 10:10; Марко 12:30. Каква ће стално бити његова молитва? Пс. 139:23, 24.**

.....

"Истина мора у сваком смислу постати истина за онога ко је прими. Она мора бити утиснута у срце... Срце је тврђава нашег бића, и све док не буде у потпуности на Господњој страни, непријатељ ће стално задобијати победе путем вешто смишљених искушења." – *In Heavenly Places, p. 140.*

"Бог гледа на срце; 'све је голо и откривено у очима Онога којему говоримо' (Јевр. 4,13). Хоће ли се Он задовољити било чим другим осим деловања истине изнутра? Свака заиста обраћена душа носи очигледна обележја да су телесне склоности у њој савладане." – *I Сведочанство, 152.*

5. ТРАЈНА ПОРУКА

- a. Какав је однос праведника према поруци истине за разлику од безбожника? Приче 4:19, 18; II Петр. 3:18.**

"Посвећена душа неће се задовољити задржавањем у незнању, већ ће тежити за тим да ходи у светлости и тражити још већу светлост. Попут рудара који копа у потрази за златом и сребром, Христов следбеник тражиће истину као сакривено благо и напредоваће из светлости у још већу светлост, непрекидно умножавајући своје знање. Без престанка ће расти у милости и спознаји истине. Своје ја се мора победити. Морамо уочити сваку карактерну ману у Божјем великом огледалу." – *Selected Messages, bk 1, p. 317.*

- b. Колико дуго ће истина трајати? Псалом 100:5; 117:2; Приче 12:19. Колико дуго ће дело реформације наставити са радом?**

"Реформација се није завршила са Лутером, како то многи мисле. Она се мора наставити све до краја историје овога света. Лутеров велики задатак састојао се у томе да светлост којом га је Бог обасјао пренесе и на друге. Ипак, он није примио сву светлост коју је требало пренети свету. Од оног времена па све до сада, странице светих списа непрестано су зрачиле нову светлост и откриване су увек нове истине." – *The Story of Redemption, p. 353.*

ПРЕГЛЕД ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Када је субота дата човечанству и с којим циљем?
2. Шта се дешава са друштвом када људи игноришу Божју суботу и Његов план за брачну установу?
3. Како умереност или недостатак умерености утичу на изборе које вршимо?
4. Шта треба да схватимо о стању нашег срца ако доживљавамо неуспех када смо кушани?
5. Ако смо заиста посвећени, какав ће бити наш став према светлости или знању?

Дужносӣ Заједнице

"Прођише, ꙗрођише кроз враџа, ꙗриправише ꙗуӣ народу; ꙗоравнише, ꙗоравнише ꙗуӣ, уклонише камење, ꙗодиђнише засѣаву народима." – Ис. 62,10.

"Нека вам у савести, као гвозденим пером у камену, буде записано да се стварни успех, и за овај и за будући живот, може обезбедити само верном приврженошћу вечним начелима правде." – VII Свед., 146.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Еванђелизам, 217-221.*

☐ Недеља

20. март

1. ПОРУКА ЗА НАС

а. Зашто је важно да применимо на себе поруку Истинитог Сведока упућену Лаодикији? Откр. 3:14-17; I Кор. 8:2; 10:12.

"Порука упућена Лаодикији се заправо односи на оне који је не примењују на себе." – *Counsels to Writers and Editors, p. 99.*

б. Шта показује да лаодикијско стање није безнадежно? Откр. 3:18. Шта треба да учинимо како бисмо применили то лековито средство? I Петр 5:6; Пс. 147:11.

"Савет верног Сведока, међутим, случајеве оних који се налазе у стању млакости не приказује сасвим безнадежним. Постоји ипак шанса да се за њихово стање нађе лек, и порука Лаодикијцима је пуна охрабрења; јер црква која је у назадовању ипак може да купи злато вере и љубави, може да добије хаљине правде Христове, да се не покаже срамота њене голотиње. Чистота срца и побуда може ипак да постане обележје оних који су сада половични и који покушавају да служе и Богу и мамони. Они још увек могу да оперу хаљине свог карактера и да их убеле у крви Јагњетовој." – *Коментари библ. текстова, 896.*

2. ПОЗИВ НА БУЋЕЊЕ

а. Шта морамо учинити како бисмо учествовали у упућивању завршне поруке свету? I Кор. 15:34; Римљ. 13:11.

"Живимо у завршним данима земаљске историје. Пророчанство се нагло испуњава. Часови кушања брзо пролазе. Ни за тренутак не смемо губити време. Не дозволимо да будемо затечени како спавамо на стражи. Нека нико не говори у свом срцу или својим делима: 'Неће мој господар још за дуго доћи'. Вест о скором Христовом доласку треба објавити озбиљним речима опомене. Уверавајмо људе и жене свуда да се покају и да беже од гњева који иде. Морамо их покренути да одмах приступе припремању, јер мало знамо о ономе што нам предстоји. Проповедници и чланови треба да одлазе у поља која дозревају и да опомињу лакомислене и равнодушне да траже Господа док се може наћи. Радници ће наћи жетву где год буду објављивали заборављену библијску истину. Наћи ће оне који ће примити истину и који ће свој живот посветити придобијању душа за Христа." – VIII Свед., 270.

б. Које дело данас треба да напредује? Немија 2:18; Пс.94:16.

"Господ жели да Његов народ устане и да изврши задатак који му је поверен. Одговорност да се упозори свет не лежи само на радницима у мисионском делу. Чланови цркве треба да учествују у делу спасавања душа. Мисионским посетама и мудро расподелом наше литературе, може се стићи до многих који никада нису били упозорени. Нека се организују групе у потрази за душама. Нека чланови Заједнице посете своје суседе и отворе пред њима Свете Списе. Неки ће можда бити одређени да раде 'међу оградама' и на тај начин, мудрим планирањем, истина може бити проповедана у свим подручјима. Са истрајношћу и упорношћу у овом послу, повећаће се и способности, и многи ће видети плодове свог рада у спасавању душа. Они који су обраћени ће, заузврат, поучавати друге. Тако ће семе бити посејано на многим местима и истина ће бити објављена свима." – *The Review and Herald, January 25, 1912.*

"Сада имамо опомене које можемо упутити и посао који можемо обавити, јер ће ускоро настати тешкоће какве не можемо ни да замислимо." – *Еванђелизам, 218.*

3. ОЖИВЉАВАЊЕ СУВИХ КОСТИЈУ

- а. У виђењу датом пророку Језекиљу о долини пуној сувих костију, шта је Бог обећао да ће учинити са њима? Јез. 37:5, 6. Шта је представљало извор силе која је оживела ове суве кости? Стихови 13, 14.**

"Какву силу морамо добити од Бога да би ледена срца, која имају само законску религију, могла боље увидети ствари које су им обезбеђене – Христа и Његову правду! Животворна порука је била неопходна да би се удахнуо живот сувим костима." – *Selected Messages, bk 3, p. 177.*

"Али сличност са сувим костима не може се применити само на свет, већ исто тако и на оне који су били благословени великом светлошћу. Они су такође слични овим скелетима које је пророк видео у долини. Они имају људски облик тела и костију, али им недостаје духовни живот. У овој пророчкој параболи људи се нису обликовали самим прибирањем и спајањем костију, јер то није довољно да би организам могао складно функционисати. Да би могла устати и обављати животне активности, ова тела су морала бити задахнута духом живота. Те кости представљају дом Израиљев – Заједницу Божју; и нада Заједнице је само у животворном утицају Светог Духа. Господ мора задахнути ове суве кости, да би могле оживети." – *Библ. коментари, 377.*

- б. Шта све обухвата процес оживљавања? Откр. 3:19, 20; II Тим. 4:2.**

"Анђели иду од скупштине до скупштине, обављајући свој задатак; и Христос куца на врата вашег срца у жељи да Му омогућите улазак. Али се не поштују они које Бог употребљава као своја оруђа да буде припаднике Заједнице и да им указују на њихово духовно сиромаштво. Глас Сведока Верног и Истинитог чује се у укорима и опоменама, али се то не уважава и не слуша. Људи радије настављају својим путевима, него путем Господњим, зато што сопствено 'ја' није распето у њиховом срцу. То је разлог што Богом дана светлост има тако мало утицаја на ум и срце. 'Буди реван и покај се'." – *The Review and Herald, December 18, 1888.*

"Они који носе поруку свету требало би да траже Господа ревно како би се на њих могао обилно спустити Његов Свети Дух. Немате времена за губљење. Молите се за Божју силу како бисте могли успешно радити за оне који су близу и оне који су далеко." – *Selected Messages, bk 1, pp. 92, 93.*

4. УЗДИЗАТИ ХРИСТА

а. Шта је оно што привлачи пажњу пробужених и оживљених Божјих весника? Пс. 17:15; Јован 17:3; I Кор. 2:1, 2.

"Дубока, усрдна побожност у породици, у цркви и у суседству ће навести душе да запазе чудесне ствари у закону и да виде славну истину о Христу нашој правди..."

"Они који имају пред собом откривену истину за ово време носе велику одговорност. Они морају објавити неопходност покајања пред Богом и веру у нашег Господа Исуса Христа. Они морају размишљати о Христовом крсту и усмерити пажњу сваке душе на Божје Јагње које је узело на себе грехе света. Христос у свом самоодрицању, Христос у својој унижености, Христос у својој чистоти, Његова светост, Христос у својој неупоредивој љубави – то су теме које треба унети у сваку проповед. Било ми је показано да се међу Божјим народом мора десити велико пробужење. Многи од оних чија су имена у црквеним књигама су необраћени. Нека они који су посвећени делу понављају следеће речи: (Јован 3:16)." – *The Review and Herald, August 13, 1889.*

"Једно интересовање ће превагнути, једна тема ће надвладати све остале – Христос наша Правда." – *The Paulson Collection, p. 342.*

б. Како ће пробужени и оживљени слуга Божји реаговати када се суочи са противљењем поруци упозорења? Јоило 2:17; Римљ. 12:12; Ефесц. 6:18.

"Бог је припадницима свог народа увек притицао у помоћ у њиховој највећој невољи, кад је већ изгледало да нема никакве наде за избављење. Намере безбожних људи, непријатеља Његове Заједнице, нису ван домаћаја Његове силе и Његовог провиђења које управља свим могућим збивањима и појавама. Он може да утиче на срца државника; гњев, узаврелост и непријатељство оних који мрзе Њега, Његову истину и Његов народ, Он може да одврати на сасвим другу страну 'као што савија потоке водене' (Приче 21,1) – ако је то Његова воља. Молитва покреће руку Свемогућег. Онај који одржава безброј звезда на небеском своду, чија реч контролише таласе дубоких океана, тај исти Свемоћни Творац узме у заштиту своје изабране када Га они призову у вери. Он ће обуздати силе таме све док свет не буде опоменут и док се сви они који послушају опомену не припреме за овај сукоб." – *V Сведочанство, 427.*

5. У ИШЧЕКИВАЊУ БЛАЖЕНЕ НАДЕ

а. Коју велику привилегију имамо док се припремамо за Христов скори повратак? Лука 8:16; Ис. 60:1.

"Преимућство је сваке поједине душе да постане живи канал којим ће Бог моћи да преноси свету блага своје милости, неизмерна и недокучива богатства Христова. Христос ни за чим не тежи толико као за људским оруђима која ће бити у стању да пред светом представљају Његов карактер и Његов Дух. И заиста је испољавање Христове љубави у људском животу оно што свету данас највише недостаје. Цело небо чека на људе преко којих би свето уље Божје милости и добротe, као кроз оне златне левке, могло да потече на радост и благослов људских срца." – *Христове очӣ. ѿоуке, 419. орӣ.*

б. Имајући у виду да је Христов други долазак близу, како ми данас треба да живимо? II Петр. 3:11, 12; Титу 2:11-13.

"Христос је извршио све потребне припреме како би своју Заједницу учинио једним преображеним телом које - обасјано светлошћу Света - поседује славу Емануилову. Његова је намера да сваки хришћанин буде окружен духовном атмосфером светлости и мира. Он жели да се Његова радост открије и у нашем животу." – *Христове ѿоуке, 382.*

"Господ долази. Подигните главе своје и радујте се... Ово је добра, радосна вест, која треба да одушеви сваку душу. О њој би требало често да говоримо у својим домовима и преносимо људима које срећемо на улици. Зар се може објављивати нешто радосније!" – *Еванђелизам, 218.*

ПРЕГЛЕД ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. У ком смислу је порука Лаодикији пуна охрабрења за нас?
2. Који су неки од практичних начина како чланови цркве могу досегнути до душа које су око њих?
3. Како се виђење о сувим костима може применити на оне који имају велику светлост?
4. На које ће све начине Бог надвладати силе таме када се Његов народ верно моли?
5. На који начин ће Божји народ проширити радосну вест за данашње време?

Истина преображава

"Господе, ко (у светини) у Твојем шатору од сасијанка може остати? Ко може наставајти на светој гори Твојој? Ко ходи без мане, твори правду и говори истину из срца својега." – Пс. 15,1.2.

"Ми морамо истицати начела истине, и препустити да она делују на срца слушалаца. Са дрвета које нам се не свиђа можемо више пута покидати лишће, али дрво због тога ипак неће умрети, лишће ће сваки пут избијати још бујније. Али кад секиром засечемо у сам корен дрвета, не само да ће лишће само опасти с њега, него ће се и дрво осушити.

Они који истину прихвате зато што им је она драга, постаће мртви за свет, а у срцу ће бити кротки и смерни, слични свом божанском Учитељу. Чим истина освоји срце, самим тим наша одећа, разговори и цео живот долазе у склад са Речју Божјом. Сви ми треба да се понизимо под моћну руку Божју. Он нека нам помогне да својим ногама чврсто станемо на платформу вечне истине.

Преображујући утицај истине посвећује душу. Човек тада воли Божје заповести, и боји се да греши. Христова љубав, изражена у Његовој великој жртви за човека, руши све препреке. Љубав према Богу осваја душу, и из срца које је било хладно као стена уздиже се захвалност. Христос распети, Христос Правда наша, осваја срце и наводи га на покајање. Ова тема, тако једноставна да је и деца могу схватити, очарава мудре и учене кад схвате сву дубину мудрости, љубави и силе коју нису могли ни да наслуте. Ту драгоцену истину ми треба да износимо људима који су у оковима греха и незнања. Нека сви увиде да је Христос умро због њихових преступа и да жели да их спасе.

Имајмо на уму да је неопходно и језик и перо посветити истини. Када као народ будемо живели по вољи Божјој, бићемо дубље покренути Његовим Духом да се залажемо за оне који не познају истину. Морамо бити прожети дубоким и трајним осећањем о значају, светости и утицају истине." - *Мој живој данас, 290.*

Добровољни дар прве суботе

2. ЈАНУАР 2016
За Молитвени
дом у Гани

6. ФЕБРУАР 2016
За непогоде
широм света

5. МАРТ 2016
За школу у
Колумбији